

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextionde årgången

17 juli 2017

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2017/C 231/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1
---------------	--	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDE

Domstolen

2017/C 231/02	Mål C-10/17 P: Överklagande ingett den 11 januari 2017 av Polo Club av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 10 november 2016 i mål T-67/15, Polo Club mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet	2
2017/C 231/03	Mål C-50/17 P: Överklagande ingett den 31 januari 2017 av Universidad Internacional de la Rioja, S.A av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 1 december 2016 i mål T-561/15, Universidad Internacional de la Rioja/EUIPO – Universidad de la Rioja (Universidad Internacional de la Rioja UNIR)	2
2017/C 231/04	Mål C-147/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Constanța (Rumänien) den 23 mars 2017 – Sindicatul Familia Constanța m.fl. mot Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța	3
2017/C 231/05	Mål C-148/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshofs (Tyskland) den 24 mars 2017 – Peek & Cloppenburg KG mot Peek & Cloppenburg KG	4
2017/C 231/06	Mål C-161/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 31 mars 2017 – Land Nordrhein-Westfalen mot Dirk Renckhoff	5

2017/C 231/07	Mål C-171/17: Talan väckt den 5 april 2017 – Kommissionen mot Ungern	5
2017/C 231/08	Mål C-179/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de Primera Instancia de Barcelona (Spanien) den 7 april 2017 – Bankia S.A. mot Alfonso Antonio Lau Mendoza och Verónica Yuliana Rodríguez Ramírez	6
2017/C 231/09	Mål C-192/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 13 april 2017 – Cobra SpA mot Ministero dello Sviluppo Economico	7
2017/C 231/10	Mål C-196/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 13 april 2017 – Kathrin Meyer mot TUIfly GmbH	8
2017/C 231/11	Mål C-197/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 13 april 2017 – Thomas Neufeldt m.fl. mot TUIfly GmbH	9
2017/C 231/12	Mål C-198/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 13 april 2017 – Ivan Wallmann mot TUIfly GmbH	10
2017/C 231/13	Mål C-200/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 13 april 2017 – Susanne de Winder mot TUIfly GmbH	10
2017/C 231/14	Mål C-201/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 13 april 2017 – Holger Schlosser och Nicole Schlosser mot TUIfly GmbH	11
2017/C 231/15	Mål C-202/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 13 april 2017 – Peter Rebbe, Hans-Peter Rebbe, Harmine Rebbe mot TUIfly GmbH	12
2017/C 231/16	Mål C-208/17 P: Överklagande ingett den 21 april 2017 av NF av det beslut som tribunalen (första avdelningen, utökad sammansättning) meddelade den 28 februari 2017 i mål T-192/16, NF mot Europeiska rådet	12
2017/C 231/17	Mål C-209/17 P: Överklagande ingett den 21 april 2017 av NG av det beslut som tribunalen (första avdelningen, utökad sammansättning) meddelade den 28 februari 2017 i mål T-193/16, NG mot Europeiska rådet	13
2017/C 231/18	Mål C-210/17 P: Överklagande ingett den 21 april 2017 av NM av det beslut som tribunalen (första avdelningen, utökad sammansättning) meddelade den 28 februari 2017 i mål T-257/16, NM mot Europeiska rådet	14
2017/C 231/19	Mål C-212/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spanien) den 24 april 2017 – Simón Rodríguez Otero mot Televisión de Galicia S.A.	15
2017/C 231/20	Mål C-225/17 P: Överklagande ingett den 27 april 2017 av Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), Khazar Sea Shipping Lines Co., IRISL Europe GmbH, IRISL Marine Services and Engineering Co., Irano Misr Shipping Co., Safiran Payam Darya Shipping Lines, Shipping Computer Services Co., Soroush Sarzamin Asatir Ship Management, South Way Shipping Agency Co. Ltd, Valfajr 8th Shipping Line Co. av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 17 februari 2017 i mål T-14/14 och T-87/14, Islamic Republic of Iran Shipping Lines m.fl. mot Europeiska unionens råd	15
2017/C 231/21	Mål C-226/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 28 april 2017 – Brigitte Wittmann mot TUIfly GmbH	17
2017/C 231/22	Mål C-228/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 28 april 2017 – Reinhard Wittmann mot TUIfly GmbH	18

2017/C 231/23	Mål C-238/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Vilniaus miesto apylinkės teismas (Litauen) den 9 maj 2017 – "Renerga" UAB mot "Energijos skirstymo operatorius" AB, "Lietuvos energijos gamyba" AB	18
2017/C 231/24	Mål C-246/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Belgien) den 10 maj 2017 – Ibrahima Diallo mot État belge	19
2017/C 231/25	Mål C-265/17 P: Överklagande ingett den 16 maj 2017 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 7 mars 2017 i mål T-194/13, United Parcel Service mot Europeiska kommissionen	21
Tribunalen		
2017/C 231/26	Mål T-637/15: Tribunalens dom av den 31 maj 2017 – Alma-The Soul of Italian Wine mot EUIPO – Miguel Torres (SOTTO IL SOLE ITALIANO SOTTO il SOLE) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket SOTTO IL SOLE ITALIANO SOTTO il SOLE — Det äldre EU-ordmärket VIÑA SOL — Relativt registreringshinder — Förfång för särskiljningsförmågan — Avsaknad av känneteckenslikhet — Artikel 8.5 i förordning (EG) nr 207/2009)	22
2017/C 231/27	Mål T-519/16: Tribunalens dom av den 17 maj 2017 – Piessevaux mot rådet (Personalmål — Tjänstemän — Pensioner — Överföring av pensionsrättigheter till unionens pensionssystem — Förslag om tillgodoräknande av tjänsteår — Artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna — Nya genomförandebestämmelser — Likabehandling — Förvärvade rättigheter — Berättigad förväntan) . . .	22
2017/C 231/28	Mål T-164/16: Tribunalens beslut av den 17 maj 2017 – Piper Verlag mot EUIPO (THE TRAVEL EPISODES) (EU-varumärke — Ansökan om EU-figurmärket THE TRAVEL EPISODES — Absolut registreringshinder — Begäran om ändring — Rättsakt som inte kan antas av överklagandenämnden — Åsidosättande av formkrav — Avvisning)	23
2017/C 231/29	Mål T-207/16 R: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 8 maj 2017 – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis mot kommissionen (Interimistiskt förfarande — Offentlig upphandling — Varning om uteslutning — Varning om kontroll — Ansökan om uppskov med verkställigheten — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)	23
2017/C 231/30	Mål T-285/16: Tribunalens beslut av den 15 maj 2017 – Dominator International mot EUIPO (DREAMLINE) (EU-varumärke — Internationell registrering som designerar Europeiska unionen — Ordmärket DREAMLINE — Absoluta registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009 — Artikel 7.2 i förordning nr 207/2009 — Uppenbart att överklagandet delvis ska avvisas och delvis helt saknar rättslig grund — Artikel 126 i rättegångsreglerna)	24
2017/C 231/31	Mål T-481/16 RENV: Tribunalens beslut av den 17 maj 2017 – Cuallado Martorell mot kommissionen (Personalmål — Rekrytering — Allmänt uttagningsprov — Nekat tillträde till muntligt prov — Bedömning av skriftligt prov — Beslut att inte uppföra sökanden i reservlista — Möjlighet för en kommitté att anförtro en av dess medlemmar rättningen av de skriftliga proven — Uppenbart att talan i vissa delar inte kan tas upp till sakprövning och i övriga delar är ogrundad	25
2017/C 231/32	Mål T-785/16: Tribunalens beslut av den 16 maj 2017 – BSH Electrodomesticos España mot EUIPO – DKSH International (Ufesa) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket Ufesa — Uppgörelse i godo — Sökanden har förvärvat det varumärke som ansökan avser — Anledning saknas att döma i målet)	25

2017/C 231/33	Mål T-170/17 R: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 18 maj 2017 – RW mot kommissionen (Interimistiskt förfarande — Personalmål — Tjänstemän — Entledigande och pensionering — Pensionsålder — Artikel 42c i tjänsteföreskrifterna — Ansökan om uppskov med verkställigheten — Fumus boni juris — Situation som ställer krav på skyndsamhet — Intresseavvägning)	26
2017/C 231/34	Mål T-113/17: Talan väckt den 20 februari 2017 – Crédit Agricole och Crédit Agricole Corporate and Investment Bank mot kommissionen	27
2017/C 231/35	Mål T-242/17: Talan väckt den 25 april 2017 – SC mot Eulex Kosovo	28
2017/C 231/36	Mål T-244/17: Talan väckt den 26 april 2017 – António Conde & Companhia mot kommissionen . .	29
2017/C 231/37	Mål T-254/17: Talan väckt den 28 april 2017 – Intermarché Casino Achats mot kommissionen	29
2017/C 231/38	Mål T-255/17: Talan väckt den 28 april 2017 – Les Mousquetaires och ITM Entreprises mot kommissionen	30
2017/C 231/39	Mål T-268/17: Talan väckt den 8 maj 2017 – Clean Sky 2 Joint Undertaking mot Revoind Industriale	31
2017/C 231/40	Mål T-269/17: Talan väckt den 8 maj 2017 – Clean Sky 2 Joint Undertaking mot Revoind Industriale	32
2017/C 231/41	Mål T-270/17: Talan väckt den 8 maj 2017 – Clean Sky 2 Joint Undertaking mot Revoind Industriale	33
2017/C 231/42	Mål T-271/17: Talan väckt den 8 maj 2017 – Clean Sky 2 Joint Undertaking mot Revoind Industriale	34
2017/C 231/43	Mål T-272/17: Överklagande ingett den 5 maj 2017 – Webgarden mot EUIPO (Dating Bracelet)	35
2017/C 231/44	Mål T-283/17: Talan väckt den 15 maj 2017 – SH mot kommissionen	35
2017/C 231/45	Mål T-284/17: Talan väckt den 12 maj 2017 – Le Pen mot parlamentet	36
2017/C 231/46	Mål T-285/17: Talan väckt den 12 maj 2017 – Yanukovych mot rådet	37
2017/C 231/47	Mål T-286/17: Talan väckt den 12 maj 2017 – Yanukovych mot rådet	38
2017/C 231/48	Mål T-288/17: Överklagande ingett den 15 maj 2017 – Sky mot EUIPO – Parrot Drones (Parrot SKYCONTROLLER)	39
2017/C 231/49	Mål T-290/17: Talan väckt den 16 maj 2017 – Stavitskyi mot rådet	40
2017/C 231/50	Mål T-291/17: Talan väckt den 16 maj 2017 – Transdev m.fl. mot kommissionen	41
2017/C 231/51	Mål T-292/17: Talan väckt den 16 maj 2017 – Région Île-de-France mot kommissionen	41
2017/C 231/52	Mål T-294/17: Överklagande ingett den 12 maj 2017 – Lion's Head Global Partners mot EUIPO – Lion Capital (Lion's Head)	42
2017/C 231/53	Mål T-297/17: Överklagande ingett den 15 maj 2017 – VSM mot EUIPO (WE KNOW ABRASIVES) .	43
2017/C 231/54	Mål T-299/17: Överklagande ingett den 16 maj 2017 – Sata mot EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (1000)	43
2017/C 231/55	Mål T-300/17: Överklagande ingett den 17 maj 2017 – Sata mot EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (3000)	44

2017/C 231/56	Mål T-301/17: Överklagande ingett den 17 maj 2017 – Sata mot EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (2000)	45
2017/C 231/57	Mål T-302/17: Överklagande ingett den 18 maj 2017 – Sata mot EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (6000)	45
2017/C 231/58	Mål T-303/17: Överklagande ingett den 18 maj 2017 – Sata mot EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (4000)	46
2017/C 231/59	Mål T-304/17: Överklagande ingett den 18 maj 2017 – Sata mot EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (5000)	47
2017/C 231/60	Mål T-305/17: Överklagande ingett den 17 maj 2017 – Red Bull mot EUIPO (Avbildning av en parallelogram med två ytor i olika färger)	47
2017/C 231/61	Mål T-307/17: Överklagande ingett den 18 maj 2017 – adidas mot EUIPO – Shoe Branding Europe (Återgivning av tre parallella ränder)	48
2017/C 231/62	Mål T-310/17: Överklagande ingett den 15 maj 2017 – Lion's Head Global Partners mot EUIPO – Lion Capital (LION'S HEAD global partners)	49
2017/C 231/63	Mål T-311/17: Talan väckt den 19 maj 2017 – Stips mot kommissionen	49
2017/C 231/64	Mål T-313/17: Överklagande ingett den 22 maj 2017 – Wajos mot EUIPO (formen av en flaska) . . .	50
2017/C 231/65	Mål T-314/17: Överklagande ingett den 23 maj 2017 – Nosio mot EUIPO (MEZZA)	50
2017/C 231/66	Mål T-318/17: Talan väckt den 19 maj 2017 – Clean Sky 2 Joint Undertaking mot Revoind Industriale	51
2017/C 231/67	Mål T-330/17: Talan väckt den 16 maj 2017 – Ceobus m.fl. mot kommissionen	52
2017/C 231/68	Mål T-331/17: Talan väckt den 23 maj 2017 – Steifer mot EESK	53
2017/C 231/69	Mål T-757/15: Tribunalens beslut av den 3 maj 2017 – Facebook mot EUIPO – Brand IP Licensing (lovebook)	53
2017/C 231/70	Mål T-84/17: Tribunalens beslut av den 18 maj 2017 – Consorzio IB Innovation mot kommissionen	54
2017/C 231/71	Mål T-95/17: Tribunalens beslut av den 5 maj 2017 – King.com mot EUIPO – TeamLava (Affichages d'écran et icônes)	54
2017/C 231/72	Mål T-126/17: Tribunalens beslut av den 18 maj 2017 – Consorzio IB Innovation mot kommissionen	54

Rättelser

2017/C 231/73	Rättelse till meddelande i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> i mål T-86/17 (<i>EUT C 104</i> , 3.4.2017) . .	55
2017/C 231/74	Rättelse till meddelande i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> i mål T-161/17 (<i>EUT C 151</i> , 15.5.2017)	57

IV

*(Upplysningar)*UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2017/C 231/01)**Senaste offentliggörandet**

EUT C 221, 10.7.2017

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 213, 3.7.2017

EUT C 202, 26.6.2017

EUT C 195, 19.6.2017

EUT C 178, 6.6.2017

EUT C 168, 29.5.2017

EUT C 161, 22.5.2017

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Överklagande ingett den 11 januari 2017 av Polo Club av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 10 november 2016 i mål T-67/15, Polo Club mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

(Mål C-10/17 P)

(2017/C 231/02)

*Rättegångsspråk: engelska***Parter***Klagande:* Polo Club (ombud: D. Masson, avocat)*Övriga parter i målet:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet, Lifestyle Equities CV

Genom beslut av den 1 juni 2017 fann domstolen (tionde avdelningen) att överklagandet skulle avvisas, då det inte kunde prövas i sak.

Överklagande ingett den 31 januari 2017 av Universidad Internacional de la Rioja, S.A av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 1 december 2016 i mål T-561/15, Universidad Internacional de la Rioja/EUIPO — Universidad de la Rioja (Universidad Internacional de la Rioja UNIR)

(Mål C-50/17 P)

(2017/C 231/03)

*Rättegångsspråk: spanska***Parter***Klagande:* Universidad Internacional de la Rioja, S.A. (ombud: C. Lema Devesa y A. Porras Fernandez-Toledan, abogados)*Övrig part i målet:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Genom beslut av den 1 juni 2017 ogillade domstolen (nionde avdelningen) överklagandet och beslutade att Universidad Internacional de la Rioja, S.A. skulle bära sina rättegångskostnader.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Constanța (Rumänien) den 23 mars 2017 – Sindicatul Familia Constanța m.fl. mot Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța

(Mål C-147/17)

(2017/C 231/04)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel Constanța

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Sindicatul Familia Constanța e altri

Motpart: Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 1.3 i direktiv 2003/88/EG ⁽¹⁾ jämförd med artikel 2 i direktiv 89/391/EEG ⁽²⁾ tolkas på så sätt att verksamhet som fosterförälder, som klagandena utövar, inte omfattas av direktivets tillämpningsområde?
- 2) Om den första frågan besvaras nekande, ska då artikel 17 i direktiv 2003/88/EG tolkas på så sätt att en verksamhet som fosterförälder, som klagandena utövar, kan omfattas av en avvikelse från artikel 5 i direktivet i enlighet med artikel 17.1, 17.3 b, 17.3 c och 17. 4 b i direktivet?
- 3) Om föregående fråga besvaras jakande, ska då artikel 17.1 i direktiv 2003/88/EG, eller artikel 17.3 och artikel 17.4 i direktivet – i den mån de bestämmelserna är tillämpliga –, tolkas på så sätt att en sådan avvikelse måste vara uttrycklig, eller kan den även vara underförstådd, genom att speciallagstiftning antas med andra bestämmelser om organiseringen av arbetstiderna för ett visst slags yrkesverksamhet? Om en sådan avvikelse inte behöver vara uttrycklig, vilka är då minimikraven för att nationell lagstiftning ska anses ha infört en avvikelse, och kan en sådan avvikelse uttryckas i former som hämtas från lag nr 272/2004?
- 4) Om fråga 1, 2 eller 3 besvaras nekande, ska då artikel 2.1 i direktiv 2003/88/EG tolkas på så sätt att den tidsperiod som en fosterförälder tillbringar med fosterbarnet, i fosterförälderns eget hem eller på någon annan plats som denne har valt, utgör arbetstid även om ingen av de aktiviteter som beskrivs i det individuella anställningsavtalet utförs?
- 5) Om fråga 1, 2 eller 3 besvaras nekande, ska så artikel 5 i direktiv 2003/88/EG tolkas på så sätt att den utgör hinder för nationella bestämmelser såsom artikel 122 i lag nr 272/2004? Om svaret är att artikel 17.3 b och 17.3 c eller 17.4 b i direktivet är tillämplig, ska då denna artikel 17 tolkas på så sätt att den utgör hinder för sådan nationell lagstiftning?
- 6) Om svaret på fråga 1 är nekande och svaret på fråga 4 är jakande, kan då artikel 7.2 i direktiv 2003/88/EG tolkas på så sätt att den ändå inte hindrar att ersättning betalas ut motsvarande den ersättning som arbetstagaren skulle ha erhållit under sin semester när verksamheten som fosterförälder inte medger att de tar semester eller, även om semester formellt beviljats, arbetstagaren i praktiken fortsätter med verksamheten därför att denne under denna tidsperiod inte får lämna fosterbarnet? Om svaret är jakande, måste då arbetstagaren för att ha rätt till ersättning ha begärt tillåtelse att tillfälligt få lämna fosterbarnet, vilket nekats av arbetsgivaren?

- 7) Om svaret på fråga 1 är nekande, svaret på fråga 4 är jakande och svaret på fråga 6 är nekande, utgör då artikel 7.1 i direktivet hinder för en bestämmelse såsom artikel 122.3 d i lag nr 272/2004, i en situation där den lagen ger arbetsgivaren utrymme att tillåta att fosterföräldern tillfälligt lämnar fosterbarnet och, om så är fallet, strider så den omständigheten att det i praktiken är omöjligt att ta semester till följd av den lagbestämmelsen mot unionsrätten på ett sätt som ger arbetstagaren rätt till ersättning? Om så är fallet, måste då denna ersättning betalas ut av staten för åsidosättande av artikel 7 i direktivet eller av det offentliga organ som i egenskap av arbetsgivare inte har tillåtit att fosterföräldern tillbringat semestertid skild från fosterbarnet? Måste arbetstagaren i så fall ha begärt tillåtelse att tillfälligt lämna fosterbarnet och arbetsgivaren ha nekat tillåtelse för att rätt till ersättning ska föreligga?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden (EUT L 299, 2003, s. 9).

⁽²⁾ Rådets direktiv 89/391/EEG av den 12 juni 1989 om åtgärder för att främja förbättringar av arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbetet (EGT L 183, 1989, s. 1; svensk specialutgåva, område 5, volym 4, s. 146).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshofs (Tyskland) den 24 mars 2017 –
Peek & Cloppenburg KG mot Peek & Cloppenburg KG**

(Mål C-148/17)

(2017/C 231/05)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Motpart: Peek & Cloppenburg KG, Hamburg

Klagande: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf

Tolkningsfrågor

- 1) Är det förenligt med artikel 14 i direktiv 2008/95/EG att ogiltighet eller upphävande av ett nationellt varumärke, vilket ligger till grund för ett återopande av företräde för ett EU-varumärke och som inte har vidmakthållits eller inte har förnyats, endast kan fastställas i efterhand om förutsättningarna för ogiltighet eller upphävande inte endast förelåg vid tidpunkten då varumärket inte vidmakthölls eller inte förnyades, utan även förelåg vid tidpunkten för domstolsavgörandet om fastställelse? [**orig. s. 3**]

- 2) Om första frågan ska besvaras jakande:

Får ett yrkande av företräde enligt artikel 34.2 i förordning (EG) nr 207/2009 följderna att det nationella varumärket upphör att gälla och inte längre kan användas på så sätt att de förvärvade rättigheterna består, eller upprätthålls det nationella varumärket på grundval av unionsrätten, även om det inte längre är registrerat i den berörda medlemsstaten, med följden att det fortfarande kan och måste användas på så sätt att de förvärvade rättigheterna består?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 31 mars 2017 – Land
Nordrhein-Westfalen mot Dirk Renckhoff**

(Mål C-161/17)

(2017/C 231/06)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Land Nordrhein-Westfalen

Motpart: Dirk Renckhoff

Tolkningsfråga

Ska det anses vara fråga om ett tillgängliggörande för allmänheten, i den mening som avses i artikel 3.1 i direktiv 2001/29/EG, ⁽¹⁾ i ett fall där en person på sin offentligt tillgängliga webbplats infogar ett verk som finns fritt tillgängligt för alla internetanvändare på en annan webbplats med upphovsrättsinnehavarens tillstånd, när verket först har kopierats till en server och därifrån har laddats upp till den förstnämnda webbplatsen?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället (EGT L 167, 2001, s. 10).

Talan väckt den 5 april 2017 – Kommissionen mot Ungern

(Mål C-171/17)

(2017/C 231/07)

Rättegångsspråk: ungerska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: V. Bottka och H. Tserepa-Lacombe)

Svarande: Ungern

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att det nationella mobila betalningssystem som Ungern infört och bibehållit i kraft, som regleras i lag CC från år 2011 och regeringsdekret nr 356/2012 av den 13 december 2012 om genomförande av nämnda lag, ett system som skapar ett monopol genom att Nemzeti Mobilfizetési Zrt. beviljats ensamrätter och som hindrar inträdet på grossistmarknaden för mobila betalningar, som tidigare var öppen för konkurrens, varvid nämnda införande varken var nödvändigt eller proportionerligt, strider mot
 - i första hand artikel 15.2 d och artikel 16.1 i direktiv 2006/123/EG, och
 - i andra hand artiklarna 49 FEUG och 56 FEUF, och
- förplikta Ungern att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

A nemzeti mobilfizetési rendszerről szóló, 2011. április 1-jei CC. törvény (Lag CC av den 1 april 2011 om det nationella mobila betalningssystemet) (nedan kallad lagen) innebär att de tillämpliga bestämmelserna om mobila betalningstjänster ändrades med verkan från och med den 1 april 2013, även om den medförde bindande verkningar först från den 2 juli 2014. I lagen definieras tjänster avseende mobil centraliserad saluföring på följande sätt: a) allmän parkeringstjänst, b) upplåtande av allmän väg för trafik, c) persontransport som ombesörjs av ett statligt företag, och d) andra tjänster som tillhandahålls av statliga organ. Bland dessa tjänster är det i Ungern för närvarande endast möjligt att utföra mobila betalningar i fråga om allmän parkeringstjänst och i fråga om upplåtande av allmän väg för trafik (elektroniska vägavgiftsmärket "e-matrica" och systemet "HU-GO"). Detta förfarande avser emellertid de fyra områden som regleras i lagen.

Enligt kommissionen driver bolaget Nemzeti Mobilfizetési Zrt. i allt väsentligt samma verksamhet som den som leverantörer av mobila betalningstjänster utförde enligt det tidigare systemet, men med den skillnaden att bolaget har en ensamrätt för att ingå avtal med parkeringsbolagen och att dess avgifter är reglerade. Detsamma kan sägas gälla i fråga om upplåtande av allmän väg för trafik, eftersom Nemzeti Mobilfizetési Zrt. är den enda tjänsteleverantören som har en avtalsrelation med tillhandahållaren av den allmänna tjänsten och som direkt kan sälja tillståndet för att trafikera vägen. På båda dessa områden kan övriga tillhandahållare av mobila betalningstjänster och mobila telefontjänster följaktligen endast verka som återförsäljare.

Införandet av det nationella mobila betalningssystemet och de ensamrätter som Nemzeti Mobilfizetési Zrt. beviljats medför följaktligen att såväl ungerska som utländska företag hindras från att träda in på grossistmarknaden för mobila betalningar, som tidigare var öppen för konkurrens. Detta gäller följaktligen på marknaden för tjänster som andra leverantörer som bedriver återförsäljning av mobila betalningstjänster erbjuder enligt avtalsrelationer med tillhandahållaren av den allmänna parkeringstjänsten eller andra allmänna tjänster. Enligt kommissionen ger bestämmelserna om det nationella mobila betalningssystemet, betraktade i deras helhet, följaktligen upphov till diskriminering och strider mot etableringsfriheten (åsidosättande av artikel 15 i direktiv 2006/123 och artikel 49 i EUF-fördraget). Bestämmelserna strider även mot friheten att tillhandahålla tjänster (åsidosättande av artikel 16 i direktiv 2006/123 och artikel 56 i EUF-fördraget), eftersom de ensamrätter som Nemzeti Mobilfizetési Zrt. beviljats utgör en inskränkning i tillhandahållandet av gränsöverskridande tjänster. I förhållande till övriga tjänster avseende mobil centraliserad saluföring, beträffande vilka mobila betalningar ännu inte kan utföras i Ungern, föreskriver lagen samma ensamrätt till förmån för Nemzeti Mobilfizetési Zrt. och den rättsliga bedömning som redovisats ovan gäller även i detta avseende.

Enligt de relevanta bestämmelserna i EUF-fördraget och direktiv 2006/123 får etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster endast inskränkas om inskränkningarna inte är diskriminerande och är av allmänintresse och dessutom uppfyller villkoren om nödvändighet och proportionalitet. Enligt kommissionen kan Ungerns argument inte motivera de inskränkningar som införts i lagen redan av det skälet att de inte uppfyller villkoren om nödvändighet och proportionalitet.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de Primera Instancia de Barcelona (Spanien)
den 7 april 2017 – Bankia S.A. mot Alfonso Lau Mendoza och Verónica Yuliana Rodríguez
Ramírez**

(Mål C-179/17)

(2017/C 231/08)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de Primera Instancia de Barcelona

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Bankia S.A.

Svarande: Alfonso Antonio Lau Mendoza och Verónica Yuliana Rodríguez Ramírez

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör artiklarna 6 och 7 i direktiv 93/13/EEG ⁽¹⁾ om oskäliga villkor i konsumentavtal hinder för en rättspraxis (Tribunal Supremos dom av den 18 februari 2016), enligt vilken utmätningsförfarandet inte ska avbrytas, trots att villkoret om uppsägning av lånet till förtida betalning är oskäligt och trots att det rör sig om det villkor som ligger till grund för ansökan om utmätning, på grund av att det är mer fördelaktigt för konsumenten att utmätningsförfarandet fortgår, eftersom konsumenten vid en eventuell verkställighet av en dom som meddelats i ett fastställandeförfarande enligt artikel 1124 Código Civil inte kan åtnjuta de processuella fördelar som endast utmätningsförfarandet kan ge, när denna rättspraxis inte beaktar den rättspraxis enligt vilken, enligt Tribunal Supremos egen fasta rättspraxis, artikel 1124 Código Civil (som avser avtal som ger upphov till ömsesidiga skyldigheter) inte är tillämplig på låneavtalet, eftersom detta är ett ensidigt realavtal som inte blir bindande förrän pengarna överlämnats och som därför endast ger upphov till skyldigheter för låntagaren och inte för långivaren (borgenären), med följden att de yrkanden om hävning och skadestånd som framställts mot konsumenten, om Tribunal Supremo följer denna praxis i fastställandeförfarandet, kan komma att ogillas och det då inte kan påstås att det är mer fördelaktigt för konsumenten att utmätningsförfarandet fortgår?
- 2) För det fall det antas att artikel 1124 Código Civil är tillämplig på låneavtal och på alla typer av kreditavtal, utgör då artiklarna 6 och 7 i direktiv 93/13/EEG om oskäliga villkor i konsumentavtal hinder för en sådan rättspraxis som det redogjorts för ovan, vilken, för att avgöra om det är mer fördelaktigt för konsumenten att fortsätta utmätningsförfarandet eller mer ofördelaktigt att bli föremål för en fastställsetalan enligt artikel 1124 Código Civil, inte beaktar att yrkandena om hävning av avtalet och om skadestånd i det förfarandet kan komma att ogillas om domstolen tillämpar möjligheten i samma artikel 1124 Código Civil, enligt vilken "domstolen ska besluta om hävning om det inte finns skälig grund för att fastställa en ny förfallodag", mot bakgrund av att det just när det gäller hypotekslån och – krediter med lång återbetalningstid (20 eller 30 år) som tas för att köpa en bostad är relativt sannolikt att domstolarna använder sig av detta skäl för att ogilla talan, särskilt när den faktiska försummelsen att uppfylla skyldigheten att betala inte har varit så allvarlig?
- 3) För det fall det antas att det är mer fördelaktigt för konsumenten att fortsätta utmätningsförfarandet med den verkan att avtalet sägs upp till förtida betalning, utgör då artiklarna 6 och 7 i direktiv 93/13/EEG om oskäliga villkor i konsumentavtal hinder för en sådan rättspraxis som det redogjorts för ovan, enligt vilken en utfyllnadsbestämmelse (artikel 693.2 LEC) tillämpas, trots att avtalet kan fortsätta att gälla utan villkoret om uppsägning till förtida betalning, och enligt vilken artikel 693.2 LEC är verksam, trots att den grundläggande förutsättningen inte är uppfylld, nämligen att det i avtalet finns ett giltigt och verksamt villkor om uppsägning till förtida betalning, vilket just har förklarats vara oskäligt, ogiltigt och överksamt?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 (EGT L 95, 1993, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 13 april 2017 – Cobra SpA mot Ministero dello Sviluppo Economico

(Mål C-192/17)

(2017/C 231/09)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Cobra SpA

Motpart: Ministero dello Sviluppo Economico

Tolkningsfrågor

- 1) Ska direktiv 1999/5/EG ⁽¹⁾ tolkas så, att den tillverkare som tillämpar förfarandet i bilaga III andra punkten, och för det fall det föreligger harmoniserade standarder där de väsentliga radiotestsekvenserna är fastställda, ska anlita ett anmält organ och således låta CE-märkningen (som intygar överensstämmelsen med de väsentliga kraven i direktivet) åtföljas av identifikationsnumret för det anmälda organet?
- 2) Om fråga 1 besvaras jakande, ska tillverkaren då – efter att ha tillämpat förfarandet i bilaga III andra punkten, och om det föreligger harmoniserade standarder där de väsentliga radiotestsekvenserna är fastställda, samt för det fall tillverkaren på eget initiativ emellertid har bitt ett anmält organ att specificera förteckningen över ifrågavarande tester – låta CE-märkningen, som intygar överensstämmelsen med de väsentliga kraven i direktiv 1999/5/EG, åtföljas av identifikationsnumret för det anmälda organet?
- 3) Om fråga 2 besvaras jakande, ska tillverkaren då – efter att ha tillämpat förfarandet i bilaga III andra punkten, och om det föreligger harmoniserade standarder där de väsentliga radiotestsekvenserna är fastställda, samt för det fall tillverkaren på eget initiativ emellertid har bitt ett anmält organ att specificera förteckningen över ifrågavarande tester samt på eget initiativ låtit produkten åtföljas av identifikationsnumret för det anlidade organet – anbringa organets identifikationsnummer även på produkten och dess förpackning?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/5/EG av den 9 mars 1999 om radioutrustning och teleterminalutrustning och om ömsesidigt erkännande av utrustningens överensstämmelse (EGT L 91, s. 10).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 13 april 2017 –
Kathrin Meyer mot TUIfly GmbH**

(Mål C-196/17)

(2017/C 231/10)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgerichts Hannover

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Kathrin Meyer

Motpart: TUIfly GmbH

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör omständigheten att en för genomförandet av flygningar betydande del av personalen hos det utförande lufttrafikföretaget är frånvarande på grund av sjukmälan en sådan extraordinär omständighet som avses i artikel 5.3 i förordning (EG) nr 261/2004 ⁽¹⁾? Om den första frågan ska besvaras jakande: Hur hög måste frånvaron bland personalen vara för att en sådan omständighet ska anses föreligga?
- 2) Om den första frågan ska besvaras nekande: Utgör omständigheten att en för genomförandet av flygningar betydande del av personalen hos det utförande lufttrafikföretaget spontant är frånvarande på grund av arbetsnedläggelse som inte är arbetsrättsligt och kollektivavtalsrättsligt legitim ("olovlig strejk") en sådan extraordinär omständighet som avses i artikel 5.3 i förordning (EG) nr 261/2004? Om den andra frågan ska besvaras jakande: Hur hög måste frånvaron bland personalen vara för att en sådan omständighet ska anses föreligga?

- 3) Om den första eller andra frågan ska besvaras jakande: Måste den extraordinära omständigheten ha förelegat för just den inställda flygningen, eller har lufttrafikföretaget som utför flygningen rätt att på grundval av företagsekonomiska överväganden upprätta en ny tidtabell?
- 4) Om den första eller andra frågan ska besvaras jakande: Ska bedömningen av huruvida det hade gått att undvika omständigheten göras på grundval av den extraordinära omständigheten, eller på grundval av följderna av att den extraordinära omständigheten inträder?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, s. 1)

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 13 april 2017 –
Thomas Neufeldt m.fl. mot TUIfly GmbH**

(Mål C-197/17)

(2017/C 231/11)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Hannover

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Thomas Neufeldt, Julia Neufeldt och Gabriel Neufeldt, de två sistnämnda företrädta av föräldrarna Sandra Neufeldt och Thomas Neufeldt

Motpart: TUIfly GmbH

Tolkningsfrågor

1. Utgör omständigheten att en för genomförandet av flygningar betydande del av personalen hos det utförande lufttrafikföretaget är frånvarande på grund av sjukanmälan en sådan extraordinär omständighet som avses i artikel 5.3 i förordning (EG) nr 261/2004? ⁽¹⁾ Om den första frågan ska besvaras jakande: Hur hög måste frånvaron bland personalen vara för att en sådan omständighet ska anses föreligga?
2. Om den första frågan ska besvaras nekande: Utgör omständigheten att en för genomförandet av flygningar betydande del av personalen hos det utförande lufttrafikföretaget spontant är frånvarande på grund av arbetsnedläggelse som inte är arbetsrättsligt och kollektivavtalsrättsligt legitim ("olovlig strejk") en sådan extraordinär omständighet som avses i artikel 5.3 i förordning (EG) nr 261/2004? Om den andra frågan ska besvaras jakande: Hur hög måste frånvaron bland personalen vara för att en sådan omständighet ska anses föreligga?
3. Om den första eller andra frågan ska besvaras jakande: Måste den extraordinära omständigheten ha förelegat för just den inställda flygningen, eller har lufttrafikföretaget som utför flygningen rätt att på grundval av företagsekonomiska överväganden upprätta en ny tidtabell?
4. Om den första eller andra frågan ska besvaras jakande: Ska bedömningen av huruvida det hade gått att undvika omständigheten göras på grundval av den extraordinära omständigheten, eller på grundval av följderna av att den extraordinära omständigheten inträder?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 13 april 2017 –
Ivan Wallmann mot TUIfly GmbH**

(Mål C-198/17)

(2017/C 231/12)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Hannover

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ivan Wallmann

Motpart: TUIfly GmbH

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör omständigheten att en för genomförandet av flygningar betydande del av personalen hos det utförande lufttrafikföretaget är frånvarande på grund av sjukanmälan en sådan extraordinär omständighet som avses i artikel 5.3 i förordning (EG) nr 261/2004 ⁽¹⁾? Om den första frågan ska besvaras jakande: Hur hög måste frånvaron bland personalen vara för att en sådan omständighet ska anses föreligga?
- 2) Om den första frågan ska besvaras nekande: Utgör omständigheten att en för genomförandet av flygningar betydande del av personalen hos det utförande lufttrafikföretaget spontant är frånvarande på grund av arbetsnedläggelse som inte är arbetsrättsligt och kollektivavtalsrättsligt legitim ("olovlig strejk") en sådan extraordinär omständighet som avses i artikel 5.3 i förordning (EG) nr 261/2004? Om den andra frågan ska besvaras jakande: Hur hög måste frånvaron bland personalen vara för att en sådan omständighet ska anses föreligga?
- 3) Om den första eller andra frågan ska besvaras jakande: Måste den extraordinära omständigheten ha förelegat för just den inställda flygningen, eller har lufttrafikföretaget som utför flygningen rätt att på grundval av företagsekonomiska överväganden upprätta en ny tidtabell?
- 4) Om den första eller andra frågan ska besvaras jakande: Ska bedömningen av huruvida det hade gått att undvika omständigheten göras på grundval av den extraordinära omständigheten, eller på grundval av följderna av att den extraordinära omständigheten inträder?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, s. 1)

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 13 april 2017 –
Susanne de Winder mot TUIfly GmbH**

(Mål C-200/17)

(2017/C 231/13)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgerichts Hannover

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Susanne de Winder

Motpart: TUIfly GmbH

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör omständigheten att en för genomförandet av flygningar betydande del av personalen hos det utförande lufttrafikföretaget är frånvarande på grund av sjukanmälan en sådan extraordinär omständighet som avses i artikel 5.3 i förordning (EG) nr 261/2004 ⁽¹⁾? Om den första frågan ska besvaras jakande: Hur hög måste frånvaron bland personalen vara för att en sådan omständighet ska anses föreligga?
- 2) Om den första frågan ska besvaras nekande: Utgör omständigheten att en för genomförandet av flygningar betydande del av personalen hos det utförande lufttrafikföretaget spontant är frånvarande på grund av arbetsnedläggelse som inte är arbetsrättsligt och kollektivavtalsrättsligt legitim ("olovlig strejk") en sådan extraordinär omständighet som avses i artikel 5.3 i förordning (EG) nr 261/2004? Om den andra frågan ska besvaras jakande: Hur hög måste frånvaron bland personalen vara för att en sådan omständighet ska anses föreligga?
- 3) Om den första eller andra frågan ska besvaras jakande: Måste den extraordinära omständigheten ha förelegat för just den inställda flygningen, eller har lufttrafikföretaget som utför flygningen rätt att på grundval av företagsekonomiska överväganden upprätta en ny tidtabell?
- 4) Om den första eller andra frågan ska besvaras jakande: Ska bedömningen av huruvida det hade gått att undvika omständigheten göras på grundval av den extraordinära omständigheten, eller på grundval av följderna av att den extraordinära omständigheten inträder?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, s. 1)

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 13 april 2017 –
Holger Schlosser och Nicole Schlosser mot TUIfly GmbH**

(Mål C-201/17)

(2017/C 231/14)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgerichts Hannover

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Holger Schlosser, Nicole Schlosser

Motpart: TUIfly GmbH

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör omständigheten att en för genomförandet av flygningar betydande del av personalen hos det utförande lufttrafikföretaget är frånvarande på grund av sjukanmälan en sådan extraordinär omständighet som avses i artikel 5.3 i förordning (EG) nr 261/2004 ⁽¹⁾? Om den första frågan ska besvaras jakande: Hur hög måste frånvaron bland personalen vara för att en sådan omständighet ska anses föreligga?
- 2) Om den första frågan ska besvaras nekande: Utgör omständigheten att en för genomförandet av flygningar betydande del av personalen hos det utförande lufttrafikföretaget spontant är frånvarande på grund av arbetsnedläggelse som inte är arbetsrättsligt och kollektivavtalsrättsligt legitim ("olovlig strejk") en sådan extraordinär omständighet som avses i artikel 5.3 i förordning (EG) nr 261/2004? Om den andra frågan ska besvaras jakande: Hur hög måste frånvaron bland personalen vara för att en sådan omständighet ska anses föreligga?
- 3) Om den första eller andra frågan ska besvaras jakande: Måste den extraordinära omständigheten ha förelegat för just den inställda flygningen, eller har lufttrafikföretaget som utför flygningen rätt att på grundval av företagsekonomiska överväganden upprätta en ny tidtabell?

- 4) Om den första eller andra frågan ska besvaras jakande: Ska bedömningen av huruvida det hade gått att undvika omständigheten göras på grundval av den extraordinära omständigheten, eller på grundval av följderna av att den extraordinära omständigheten inträder?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, s. 1)

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 13 april 2017 –
Peter Rebbe, Hans-Peter Rebbe, Harmine Rebbe mot TUIfly GmbH**

(Mål C-202/17)

(2017/C 231/15)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Hannover

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Peter Rebbe, Hans-Peter Rebbe, Harmine Rebbe

Motpart: TUIfly GmbH

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör omständigheten att en för genomförandet av flygningar betydande del av personalen hos det utförande lufttrafikföretaget är frånvarande på grund av sjukmälan en sådan extraordinär omständighet som avses i artikel 5.3 i förordning (EG) nr 261/2004 ⁽¹⁾? Om den första frågan ska besvaras jakande: Hur hög måste frånvaron bland personalen vara för att en sådan omständighet ska anses föreligga?
- 2) Om den första frågan ska besvaras nekande: Utgör omständigheten att en för genomförandet av flygningar betydande del av personalen hos det utförande lufttrafikföretaget spontant är frånvarande på grund av arbetsnedläggelse som inte är arbetsrättsligt och kollektivavtalsrättsligt legitim ("olovlig strejk") en sådan extraordinär omständighet som avses i artikel 5.3 i förordning (EG) nr 261/2004? Om den andra frågan ska besvaras jakande: Hur hög måste frånvaron bland personalen vara för att en sådan omständighet ska anses föreligga?
- 3) Om den första eller andra frågan ska besvaras jakande: Måste den extraordinära omständigheten ha förelegat för just den inställda flygningen, eller har lufttrafikföretaget som utför flygningen rätt att på grundval av företagsekonomiska överväganden upprätta en ny tidtabell?
- 4) Om den första eller andra frågan ska besvaras jakande: Ska bedömningen av huruvida det hade gått att undvika omständigheten göras på grundval av den extraordinära omständigheten, eller på grundval av följderna av att den extraordinära omständigheten inträder?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, s. 1)

**Överklagande ingett den 21 april 2017 av NF av det beslut som tribunalen (första avdelningen,
utökad sammansättning) meddelade den 28 februari 2017 i mål T-192/16, NF mot Europeiska rådet**

(Mål C-208/17 P)

(2017/C 231/16)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: NF (ombud: P. O'Shea, BL, I. Whelan, BL, B. Burns, Solicitor)

Övrig part i målet: Europeiska rådet

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva det beslut som tribunalen meddelade den 28 februari 2017 varigenom talan avvisades på grund av att tribunalen saknade behörighet att pröva den,
- slutligt avgöra den fråga som överklagandet avser och slå fast att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning samt slå fast att det är svaranden i mål T-192/16 som ska ersätta klagandens rättegångskostnader med avseende på såväl målet vid tribunalen som målet om överklagande vid domstolen,
- återförvisa målet till tribunalen för ny prövning och ange att tribunalen ska förklara att den har behörighet att pröva talan.

Grunder och huvudargument

1. Bristande motivering.
2. Underlåtelse att göra en bedömning i vederbörlig ordning av om det omstridda avtalet i själva verket var ett beslut från svarandens sida.
3. Underlåtelse att beakta relevanta faktiska omständigheter.
4. Underlåtelse att beakta bevisning som förebringats.
5. Underlåtelse att närmare undersöka och bedöma viktiga frågor.
6. Underlåtelse att genomföra mera omfattande och relevanta utredningar.
7. Anta beslut utan tillräckligt beslutsunderlag.
8. Underlåtelse att beakta principer som domstolen slagit fast i domen i mål C-294/83.

Överklagande ingett den 21 april 2017 av NG av det beslut som tribunalen (första avdelningen, utökad sammansättning) meddelade den 28 februari 2017 i mål T-193/16, NG mot Europeiska rådet

(Mål C-209/17 P)

(2017/C 231/17)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: NG (ombud: P. O'Shea, BL, I. Whelan, BL, B. Burns, Solicitor)

Övrig part i målet: Europeiska rådet

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva det beslut som tribunalen meddelade den 28 februari 2017 varigenom talan avvisades på grund av att tribunalen saknade behörighet att pröva den,
- slutligt avgöra den fråga som överklagandet avser och slå fast att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning samt slå fast att det är svaranden i mål T-193/16 som ska ersätta klagandens rättegångskostnader med avseende på såväl målet vid tribunalen som målet om överklagande vid domstolen,
- återförvisa målet till tribunalen för ny prövning och ange att tribunalen ska förklara att den har behörighet att pröva talan.

Grunder och huvudargument

1. Bristande motivering.
2. Underlåtelse att göra en bedömning i vederbörlig ordning av om det omstridda avtalet i själva verket var ett beslut från svarandens sida.
3. Underlåtelse att beakta relevanta faktiska omständigheter.
4. Underlåtelse att beakta bevisning som förebringats.
5. Underlåtelse att närmare undersöka och bedöma viktiga frågor.
6. Underlåtelse att genomföra mera omfattande och relevanta utredningar.
7. Anta beslut utan tillräckligt beslutsunderlag.
8. Underlåtelse att beakta principer som domstolen slagit fast i domen i mål C-294/83.

Överklagande ingett den 21 april 2017 av NM av det beslut som tribunalen (första avdelningen, utökad sammansättning) meddelade den 28 februari 2017 i mål T-257/16, NM mot Europeiska rådet

(Mål C-210/17 P)

(2017/C 231/18)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: NM (ombud: P. O'Shea, BL, I. Whelan, BL, B. Burns, Solicitor)

Övrig part i målet: Europeiska rådet

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva det beslut som tribunalen meddelade den 28 februari 2017 varigenom talan avvisades på grund av att tribunalen saknade behörighet att pröva den,
- slutligt avgöra den fråga som överklagandet avser och slå fast att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning samt slå fast att det är svaranden i mål T-257/16 som ska ersätta klagandens rättegångskostnader med avseende på såväl målet vid tribunalen som målet om överklagande vid domstolen,
- återförvisa målet till tribunalen för ny prövning och ange att tribunalen ska förklara att den har behörighet att pröva talan.

Grunder och huvudargument

1. Bristande motivering.
2. Underlåtelse att göra en bedömning i vederbörlig ordning av om det omstridda avtalet i själva verket var ett beslut från svarandens sida.
3. Underlåtelse att beakta relevanta faktiska omständigheter.
4. Underlåtelse att beakta bevisning som förebringats.
5. Underlåtelse att närmare undersöka och bedöma viktiga frågor.
6. Underlåtelse att genomföra mera omfattande och relevanta utredningar.
7. Anta beslut utan tillräckligt beslutsunderlag.

8. Underlåtelse att beakta principer som domstolen slagit fast i domen i mål C-294/83.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spanien) den 24 april 2017 – Simón Rodríguez Otero mot Televisión de Galicia S.A.

(Mål C-212/17)

(2017/C 231/19)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Simón Rodríguez Otero

Motpart: Televisión de Galicia S.A.

Övrig part: Ministerio Fiscal

Tolkningsfrågor/Giltighetsfrågor

- 1) Ska, med beaktande av principen om likvärdighet mellan tillfälligt och fast anställda arbetstagare, uppsägningen av ett anställningsavtal på grund "sakliga omständigheter" enligt artikel 49.1 c i lagen om arbetstagare (Estatuto de los Trabajadores) och uppsägningen av ett anställningsavtal enligt artikel 52 i samma lag på grund av "sakliga skäl" anses utgöra "jämförbara situationer", och ska det avgångsvederlag som betalas ut i respektive fall följaktligen anses utgöra en särbehandling mellan tillfälligt anställda arbetstagare och fast anställda arbetstagare som är förbjuden enligt rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP ⁽¹⁾?
- 2) Om den första frågan ska besvaras jakande, ska det anses att de socialpolitiska målsättningar som motiverar inrättandet av avtalsmodellen *contrato de relevo* (avlösningssavtal) även enligt klausul 4 i ramavtalet motiverar den särbehandling som består i utbetalningen av ett mindre förmånligt avgångsvederlag om företaget fritt bestämmer att avlösningssavtalet ska vara tidsbegränsat?

⁽¹⁾ EGT L 175, 1999, s. 43.

Överklagande ingett den 27 april 2017 av Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), Khazar Sea Shipping Lines Co., IRISL Europe GmbH, IRISL Marine Services and Engineering Co., Irano Misr Shipping Co., Safiran Payam Darya Shipping Lines, Shipping Computer Services Co., Soroush Sarzamin Asatir Ship Management, South Way Shipping Agency Co. Ltd, Valfajr 8th Shipping Line Co. av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 17 februari 2017 i mål T-14/14 och T-87/14, Islamic Republic of Iran Shipping Lines m.fl. mot Europeiska unionens råd

(Mål C-225/17 P)

(2017/C 231/20)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), Khazar Sea Shipping Lines Co., IRISL Europe GmbH, IRISL Marine Services and Engineering Co., Irano Misr Shipping Co., Safiran Payam Darya Shipping Lines, Shipping Computer Services Co., Soroush Sarzamin Asatir Ship Management, South Way Shipping Agency Co. Ltd, Valfajr 8th Shipping Line Co. (ombud: M. Taher, Solicitor, M. Lester QC, Barrister)

Övrig part i målet: Europeiska unionens råd

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom av den 17 februari 2017 i de förenade målen T-14/14 och T-87/14,
- avgöra målet vid tribunalen och särskilt
 - ogiltigförklara ”åtgärderna från oktober 2013” (Rådets beslut 2013/497 ⁽¹⁾ om ändring av beslut 2010/413 ⁽²⁾ och rådets förordning nr 971/2013 ⁽³⁾ om ändring av förordning nr 267/2012 ⁽⁴⁾) samt ”åtgärderna från november 2013” (Rådets beslut 2013/685 ⁽⁵⁾ om ändring av beslut 2010/413 och rådets genomförandeförordning nr 1203/2013 ⁽⁶⁾ om genomförande av förordning nr 267/2012) i den mån dessa restriktiva åtgärder mot Iran berör klagandena,
 - alternativt, förklara att åtgärderna från oktober 2013 inte tillämpliga i den utsträckning de gäller klagandena på grund av att de är rättsstridiga,
- förplikta motparten att ersätta rättegångskostnaderna i förfarandet vid tribunalen och i överklagandet.

Grunder och huvudargument

Till stöd för överklagandet i den del som avser att åtgärderna inte är tillämpliga har klagandena gjort gällande följande grunder:

1. **Första grunden:** Tribunalen har felaktigt konstaterat att åtgärderna från oktober 2013 hade en giltig rättslig grund.
2. **Andra grunden:** Tribunalen gjorde en oriktig bedömning när den fann att åtgärderna från oktober 2013 inte strider mot principerna om rättskraft, rättssäkerhet, skydd för berättigade förväntningar och ne bis in idem eller rätten till ett effektivt rättsmedel.
3. **Tredje grunden:** Tribunalen gjorde en oriktig bedömning när den fann att motparten inte hade gjort sig skyldig till maktmissbruk vid genomförandet av åtgärderna från oktober 2013.
4. **Fjärde grunden:** Tribunalen gjorde en oriktig bedömning när den fann att motparten inte hade åsidosatt klagandenas rätt till försvar.
5. **Femte grunden:** Tribunalen gjorde en oriktig bedömning när den fann att åtgärderna från oktober 2013 inte var en oskälig och oproportionerlig påverkan på klagandens grundläggande rättigheter.

Till stöd för överklagandet i den del som avser ogiltigförklaring har klagandena gjort gällande följande grunder:

1. **Första grunden:** Tribunalen gjorde en oriktig bedömning när den inte ansåg att motparten gjorde ett antal uppenbart oriktiga bedömningar vid konstaterandet att kriterierna för uppförande i förteckningen i åtgärderna från november 2013 var uppfyllda vad gäller var och en av klagandena.
2. **Andra grunden:** Tribunalen gjorde en oriktig bedömning när den fann att motparten inte hade åsidosatt klagandens rätt till försvar i samband med att de på nytt uppförts i förteckningen i åtgärderna från november 2013.
3. **Tredje grunden:** Tribunalen gjorde en oriktig bedömning när den fann att det förhållandet att klagandena på nytt uppförts i förteckningen i åtgärderna från november 2013 inte strider mot principerna om rättskraft, rättssäkerhet, skydd för berättigade förväntningar och ne bis in idem eller rätten till ett effektivt rättsmedel.

4. **Fjärde grunden:** Tribunalen gjorde en oriktig bedömning när den fann att åtgärderna från november 2013 inte var en oskälighet och oproportionerlig påverkan på klagandenas grundläggande rättigheter.

- (¹) Rådets beslut 2013/497/Gusp av den 10 oktober 2013 om ändring av beslut 2010/413/Gusp om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 272, s. 46).
- (²) Rådets beslut 2010/413/Gusp av den 26 juli 2010 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av gemensam standpunkt 2007/140/Gusp (EUT L 195, s. 39).
- (³) Rådets förordning (EU) nr 971/2013 av den 10 oktober 2013 om ändring av förordning (EU) nr 267/2012 om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 272, s. 1).
- (⁴) Rådets förordning (EU) nr 267/2012 av den 23 mars 2012 om restriktiva åtgärder mot Iran och upphävande av förordning (EU) nr 961/2010 (EUT L 88, s. 1).
- (⁵) Rådets beslut 2013/685/Gusp av den 26 november 2013 om ändring av beslut 2010/413/Gusp om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 316, s. 46).
- (⁶) Rådets genomförandeförordning (EU) nr 1203/2013 av den 26 november 2013 om genomförande av förordning (EU) nr 267/2012 om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 316, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 28 april 2017 –
Brigitte Wittmann mot TUIfly GmbH**

(Mål C-226/17)

(2017/C 231/21)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Hannover

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Brigitte Wittmann

Motpart: TUIfly GmbH

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör omständigheten att en för genomförandet av flygningar betydande del av personalen hos det utförande lufttrafikföretaget är frånvarande på grund av sjukanmälan en sådan extraordinär omständighet som avses i artikel 5.3 i förordning (EG) nr 261/2004 (¹)? Om den första frågan ska besvaras jakande: Hur hög måste frånvaron bland personalen vara för att en sådan omständighet ska anses föreligga?
- 2) Om den första frågan ska besvaras nekande: Utgör omständigheten att en för genomförandet av flygningar betydande del av personalen hos det utförande lufttrafikföretaget spontant är frånvarande på grund av arbetsnedläggelse som inte är arbetsrättsligt och kollektivavtalsrättsligt legitim ("olovlig strejk") en sådan extraordinär omständighet som avses i artikel 5.3 i förordning (EG) nr 261/2004? Om den andra frågan ska besvaras jakande: Hur hög måste frånvaron bland personalen vara för att en sådan omständighet ska anses föreligga?
- 3) Om den första eller andra frågan ska besvaras jakande: Måste den extraordinära omständigheten ha förelegat för just den inställda flygningen, eller har lufttrafikföretaget som utför flygningen rätt att på grundval av företagsekonomiska överväganden upprätta en ny tidtabell?
- 4) Om den första eller andra frågan ska besvaras jakande: Ska bedömningen av huruvida det hade gått att undvika omständigheten göras på grundval av den extraordinära omständigheten, eller på grundval av följderna av att den extraordinära omständigheten inträder?

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, s. 1)

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 28 april 2017 –
Reinhard Wittmann mot TUIfly GmbH**

(Mål C-228/17)

(2017/C 231/22)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Hannover

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Reinhard Wittmann

Motpart: TUIfly GmbH

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör omständigheten att en för genomförandet av flygningar betydande del av personalen hos det utförande lufttrafikföretaget är frånvarande på grund av sjukanmälan en sådan extraordinär omständighet som avses i artikel 5.3 i förordning (EG) nr 261/2004 ⁽¹⁾? Om den första frågan ska besvaras jakande: Hur hög måste frånvaron bland personalen vara för att en sådan omständighet ska anses föreligga?
- 2) Om den första frågan ska besvaras nekande: Utgör omständigheten att en för genomförandet av flygningar betydande del av personalen hos det utförande lufttrafikföretaget spontant är frånvarande på grund av arbetsnedläggelse som inte är arbetsrättsligt och kollektivavtalsrättsligt legitim ("olovlig strejk") en sådan extraordinär omständighet som avses i artikel 5.3 i förordning (EG) nr 261/2004? Om den andra frågan ska besvaras jakande: Hur hög måste frånvaron bland personalen vara för att en sådan omständighet ska anses föreligga?
- 3) Om den första eller andra frågan ska besvaras jakande: Måste den extraordinära omständigheten ha förelegat för just den inställda flygningen, eller har lufttrafikföretaget som utför flygningen rätt att på grundval av företagsekonomiska överväganden upprätta en ny tidtabell?
- 4) Om den första eller andra frågan ska besvaras jakande: Ska bedömningen av huruvida det hade gått att undvika omständigheten göras på grundval av den extraordinära omständigheten, eller på grundval av följderna av att den extraordinära omständigheten inträder?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, s. 1)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Vilniaus miesto apylinkės teismas (Litauen) den 9 maj 2017 – "Renerga" UAB mot "Energijos skirstymo operatorius" AB, "Lietuvos energijos gamyba" AB

(Mål C-238/17)

(2017/C 231/23)

Rättegångsspråk: litauiska

Hänskjutande domstol

Vilniaus miesto apylinkės teismas

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: "Renerga" UAB

Svarande: "Energijos skirstymo operatorius" AB, "Lietuvos energijos gamyba" AB

Tolkningsfrågor

1. Ska syftet med att "säkerställa att systemansvariga och systemkunder får lämpliga incitament, både på kort och lång sikt, för att öka systemeffektiviteten och främja marknadsintegreringen", som föreskrivs i artikel 36 f i direktiv 2009/72/EG ⁽¹⁾, för den tillsynsmyndighet som utövar den tillsyn som anges i direktiv 2009/72, förstås och tolkas så, att det utgör hinder för att incitament inte ges (en underlåtelse att betala kompensation för sen betalning av medel för [allmännyttiga] tjänster) eller begränsas?
2. Mot bakgrund av att det i artikel 3.2 i direktiv 2009/72 föreskrivs att *ålägganden att tillhandahålla allmännyttiga tjänster ska vara klart definierade, transparenta, icke-diskriminerande och kontrollerbara*, samt att det i artikel 3.6 i direktiv 2009/72/EG föreskrivs att ekonomisk ersättning till tillhandahållare av allmännyttiga tjänster ske på ett icke-diskriminerande och transparent sätt, behöver följande klargöras:
 - 2.1. Ska bestämmelserna i artikel 3.2 och 3.6 i direktiv 2009/72 tolkas så, att de utgör hinder för en begränsning av incitament från tillhandahållare av allmännyttiga tjänster när dessa vederbörligen uppfyller sina skyldigheter kopplade till tillhandahållandet av allmännyttiga tjänster?
 - 2.2. Ska en skyldighet enligt nationell rätt, att skjuta upp betalning av ekonomisk ersättning som erhållits av tillhandahållare av allmännyttiga tjänster, varpå det inte ankommer på de verksamheter för tillhandahållande av allmännyttiga tjänster som utförs av tillhandahållaren av allmännyttiga tjänster eller av huruvida vederbörande uppfyller sina skyldigheter, utan genom att begränsningen (uppskjutandet) av betalningen av kompensation för allmännyttiga tjänster kopplas till, och görs beroende av, agerandet och skyldigheterna hos en person som är knuten till tillhandahållaren av allmännyttiga tjänster (ett intresse av att ha kontrollen för samma företag som det som har ett intresse av kontrollen över tillhandahållaren av allmännyttiga tjänster) vid redovisningen av de medel för konsumtion av allmännyttiga tjänster som beräknas för detta företag, anses vara diskriminerande, otydlig och begränsande av en rättvis konkurrens, i den mening som avses i bestämmelserna i artikel 3.2 och 3.6 i direktiv 2009/72?
 - 2.3. Ska en skyldighet som föreskrivs i nationell rätt, att skjuta upp betalning av ekonomisk ersättning som erhållits av tillhandahållare av allmännyttiga tjänster, medan tillhandahållarna av allmännyttiga tjänster förblir skyldiga att fullfylla sina skyldigheter att tillhandahålla allmännyttiga tjänster och relaterade avtalsförpliktelser till företag som köper el, anses vara diskriminerande, otydlig och begränsande av en rättvis konkurrens, i den mening som avses i artikel 3.2 och 3.6 i direktiv 2009/72?
3. Ska artikel 3.15 i direktiv 2009/72 – enligt vilken medlemsstaterna vartannat år ska informera kommissionen om ändringar av alla åtgärder som vidtagits för att fullgöra förpliktelserna att tillhandahålla samhällsomfattande och allmännyttiga tjänster – tolkas så, att en medlemsstat, som i sin nationella lagstiftning har antagit bestämmelser för att fastställa grunder, regler och en mekanism för att begränsa ersättning som ska betalas till tillhandahållare av allmännyttiga tjänster, är skyldig att informera Europeiska kommissionen om en sådan ny lagstiftning?
4. Strider den omständigheten, att en medlemsstat i sin nationella lagstiftning föreskriver grunder, bestämmelser och en mekanism för att begränsa ersättning som ska betalas till tillhandahållare av allmännyttiga tjänster, mot syftet med att implementera direktiv 2009/72 och mot allmänna unionsrättsliga principer (rättssäkerhet, berättigade förväntningar, proportionalitet, insyn och icke-diskriminering)?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EGT L 211, 2009, s. 55).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Belgien) den 10 maj 2017 – Ibrahima Diallo mot État belge

(Mål C-246/17)

(2017/C 231/24)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ibrahima Diallo

Motpart: État belge

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 10.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier ⁽¹⁾ tolkas så, att den innebär ett krav på att beslutet att bevilja en person uppehållstillstånd ska fattas och delges inom den föreskrivna 6-månadersfristen eller kan beslutet antas inom fristen medan delgivning sker senare? Om delgivning får ske senare önskas svar på inom vilken frist detta ska ske?
- 2) Ska artikel 10.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier, jämförd med artikel 5 i samma direktiv, artikel 5.4 i rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening ⁽²⁾, samt artiklarna 7, 20, 21 och 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna tolkas och tillämpas så, att ett beslut som antas på grundval härav endast behöver fattas inom den föreskrivna 6-månadersfristen utan att det föreligger någon frist för delgivning liksom att det inte har någon som helst inverkan på rätten till uppehållsrätt att delgivningen sker efter nämnda 6-månadersfrist?
- 3) I syfte att garantera en effektiv uppehållsrätt för en familjemedlem till en unionsmedborgare, utgör effektivitetsprincipen hinder för att den nationella myndigheten – sedan ett beslut avseende sådan uppehållsrätt upphävts – åter kommer i åtnjutande av den 6-månadersfrist som föreskrivs i artikel 10.1 Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier? För det fall frågan besvaras jakande önskas svar på inom vilken frist den nationella myndigheten ska avgöra ärendet sedan dess beslut att neka uppehållstillstånd har upphävts?
- 4) Är artiklarna 5, 10 och 31 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier, jämförda med artiklarna 8 och 13 i [Europeiska] konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och grundläggande friheterna, artiklarna 7, 24, 41 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 21 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt förenliga med rättspraxis och nationella bestämmelser – såsom artiklarna 39/2.2 40, 40bis, 42 och 43 i lag av den 15 december 1980 om utlänningars inresa, vistelse, bosättning och utvisning samt artikel 52.4 i kunglig förordning av den 8 oktober 1981 om utlänningars inresa, vistelse, bosättning och utvisning – som innebär att en dom om upphävande av ett beslut av Conseil du contentieux des étrangers att neka uppehållstillstånd med stöd av dessa bestämmelser leder till att den bindande 6-månadersfrist som föreskrivs i artikel 10 i direktiv 2004/38/EG, artikel 42 i lag av den 15 december 1980 och artikel 52 i kunglig förordning av den 8 oktober 1981 avbryts och inte omfattas av någon suspensiv verkan?
- 5) Krävs det enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier att någon form av konsekvens inträder om den 6-månadersfrist som föreskrivs i artikel 10.1 överträds och om så är fallet vilken typ av konsekvens? Krävs det enligt samma direktiv 2004/38/EG, eller tillåter direktivet, att följden av att fristen överskrids är att det begärda uppehållskortet automatiskt beviljas utan att det först utretts att den sökande verkligen uppfyller de uppställda kraven för att beviljas den uppehållsrätt vederbörande ansökt om?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (Text av betydelse för EES (EUT L 158, 2004, s. 77)

⁽²⁾ EUT L 251, 2003, s. 12.

Överklagande ingett den 16 maj 2017 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 7 mars 2017 i mål T-194/13, United Parcel Service mot Europeiska kommissionen

(Mål C-265/17 P)

(2017/C 231/25)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: T. Christoforou, N. Khan, H. Leupold och A. Biolan)

Övriga parter i målet: United Parcel Service, Inc., FedEx Corp.

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen,
- återförvisa målet till tribunalen, och
- förordna att beslut om rättegångskostnaderna ska anstå.

Grunder och huvudargument

- 1) Tribunalen gjorde fel då den i den överklagade domen slog fast att kommissionen var skyldig att till UPS lämna över den slutliga versionen av priskoncentrationsmodellen innan kommissionen antog det omtvistade beslutet.
 - 2) Även om det är så att kommissionens underlåtenhet att till UPS lämna över den slutliga versionen av priskoncentrationsmodellen innan kommissionen antog det omtvistade beslutet kan utgöra ett åsidosättande av UPS:s rätt till försvar, gjorde tribunalen fel i sin kvalificering av den uppenbara karaktären på priskoncentrationsmodellen och således i sin prövning av om beslutet skulle ogiltigförklaras.
 - 3) Även om det är så att omständigheterna i målet ger vid handen att UPS:s rätt till försvar har åsidosatts, gjorde tribunalen fel då den underlät att ta ställning till kommissionens påstående att UPS:s grund var verkningslös och att UPS hade möjlighet att förstå priskoncentrationsmodellen.
 - 4) I vart fall kan de i den överklagade domen fastställda omständigheterna inte utgöra skäl för att ogiltigförklara det omtvistade beslutet.
-

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 31 maj 2017 – Alma-The Soul of Italian Wine mot EUIPO – Miguel Torres (SOTTO IL SOLE ITALIANO SOTTO il SOLE)

(Mål T-637/15) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket SOTTO IL SOLE ITALIANO SOTTO il SOLE — Det äldre EU-ordmärket VINA SOL — Relativt registreringshinder — Förfång för särskiljningsförmågan — Avsaknad av känneteckenslikhet — Artikel 8.5 i förordning (EG) nr 207/2009)

(2017/C 231/26)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Alma-The Soul of Italian Wine LLLP (Coral Gables, Florida, Förenta staterna) (ombud: advokaten F. Terrano)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: J. Crespo Carrillo)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Miguel Torres, SA (Vilafranca del Penedès, Spanien) (ombud: advokaten J. Güell Serra)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 3 september 2015 (ärende R 356/2015-2) om ett invändningsförfarande mellan Miguel Torres och Alma-The Soul of Italian Wine.

Domslut

- 1) Det beslut som meddelades av andra överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 3 september 2015 (ärende R 356/2015-2) ogiltigförklaras.
- 2) EUIPO ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för Alma-The Soul of Italian Wine LLLP.
- 3) Miguel Torres, SA ska bära sina egna rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 27, 25.1.2016.

Tribunalens dom av den 17 maj 2017 – Piessevaux mot rådet

(Mål T-519/16) ⁽¹⁾

(Personalmål — Tjänstemän — Pensioner — Överföring av pensionsrättigheter till unionens pensionssystem — Förslag om tillgodoräknande av tjänsteår — Artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna — Nya genomförandebestämmelser — Likabehandling — Förvärvade rättigheter — Berättigad förväntan)

(2017/C 231/27)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Vincent Piessevaux (Bryssel, Belgien) (ombud: inledningsvis advokaterna D. de Abreu Caldas och J.-N. Louis, därefter J.-N. Louis, och slutligen L. Ponteville)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: M. Bauer och E. Rebasti)

Saken

Ansökan som ingetts med stöd av artikel 270 FEUF i vilken har yrkats ogiltigförklaring av rådets beslut av den 7 oktober 2013 att slutligt, med avseende på unionens pensionssystem, fastställa de pensionsrättigheter som sökanden förvärvat vid överföringen av pensionsrättigheter som han förvärvat innan han trädde i unionstjänst i nationella pensionssystem.

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Vincent Piessevaux ska ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 421 av den 24.11.2014 (Målet registrerades inledningsvis vid Europeiska unionens personaldomstol under målnumret F-91/14 och överfördes till Europeiska unionens tribunal den 1.9.2016.

Tribunalens beslut av den 17 maj 2017 – Piper Verlag mot EUIPO (THE TRAVEL EPISODES)

(Mål T-164/16) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Ansökan om EU-figurmärket THE TRAVEL EPISODES — Absolut registreringshinder — Begäran om ändring — Rättsakt som inte kan antas av överklagandenämnden — Åsidosättande av formkrav — Avvisning)

(2017/C 231/28)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Piper Verlag GmbH (München, Tyskland) (ombud: advokaten F. Oster)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: H. Kunz)

Saken

Talan mot det beslut som fjärde överklagandenämnden vid EUIPO meddelade den 15 februari 2016 (ärende R 1099/2015-4), angående en ansökan om registrering av figurkännetecknet THE TRAVEL EPISODES som EU-varumärke.

Avgörande

- 1) *Överklagandet avslås.*
- 2) *Piper Verlag GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 200, 6.6.2016.

Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 8 maj 2017 – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis mot kommissionen

(Mål T-207/16 R)

(Interimistiskt förfarande — Offentlig upphandling — Varning om uteslutning — Varning om kontroll — Ansökan om uppskov med verkställigheten — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)

(2017/C 231/29)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (Thessaloniki, Grekland) (ombud: advokaten V. Christianos)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: S. Delaude och A. Katsimerou)

Saken

Ansökan med stöd av artiklarna 278 och 279 FEUF om uppskov med verkställigheten av beslutet om uteslutning av sökanden och besluten att registrera och aktivera en varning om uteslutning avseende sökanden i systemet för tidig varning och/eller systemet för tidig upptäckt och uteslutning.

Avgörande

- 1) Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.
- 2) Frågan om rättegångskostnader anstår.

Tribunalens beslut av den 15 maj 2017 – Dominator International mot EUIPO (DREAMLINE)

(Mål T-285/16) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Internationell registrering som designerar Europeiska unionen — Ordmärket DREAMLINE — Absoluta registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009 — Artikel 7.2 i förordning nr 207/2009 — Uppenbart att överklagandet delvis ska avvisas och delvis helt saknar rättslig grund — Artikel 126 i rättegångsreglerna)

(2017/C 231/30)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Dominator International (Wien, Österrike) (ombud: advokaten N. Gugerbauer)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: A. Schiffko)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 4 mars 2016 (ärende R 1669/2015-2) om internationell registrering som designerar Europeiska unionen av ordmärket DREAMLINE.

Avgörande

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Dominator International GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 260, 18.7.2016.

Tribunalens beslut av den 17 maj 2017 – Cuallado Martorell mot kommissionen**(Mål T-481/16 RENV) ⁽¹⁾**

(Personalmål — Rekrytering — Allmänt uttagningsprov — Nekat tillträde till muntligt prov — Bedömning av skriftligt prov — Beslut att inte uppföra sökanden i reservlista — Möjlighet för en kommitté att anförtro en av dess medlemmar rättningen av de skriftliga proven — Uppenbart att talan i vissa delar inte kan tas upp till sakprövning och i övriga delar är ogrundad)

(2017/C 231/31)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Eva Cuallado Martorell (Valencia, Spanien) (ombud: advokaten C. M. Pinto Cañón)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: J. Baquero Cruz och G. Gattinara)

Saken

Talan enligt artikel 270 FEUF med yrkande om ogiltigförklaring av beslut EPSO/AD/130/08, anordnad av Europeiska rekryteringsbyrån (EPSO), om att inte låta sökanden delta i det muntliga provet och inte uppföra denna i reservlistan.

Avgörande

- 1) Det är uppenbart att talan inte kan tas upp till prövning såvitt den avser EPSO:s beslut av den 14 september 2009 om huruvida sökanden skulle tillåtas delta i det aktuella muntliga provet.
- 2) Talan ogillas då det är uppenbart att den saknar rättslig grund såvitt den avser EPSO:s beslut av den 23 juli 2009 om att upprätthålla det underkända resultatet 18/40 på det sista skriftliga provet c och neka Eva Cuallado Martorell tillträde till uttagningsprovets muntliga prov.
- 3) Eva Cuallado Martorell och kommissionen ska bära sina rättegångskostnader avseende överklagandeförfarandet vid tribunalen.
- 4) Eva Cuallado Martorell ska bära rättegångskostnaderna avseende återförvisningsförfarandet vid Europeiska unionens personaldomstol och vid tribunalen.

⁽¹⁾ EUT C 148, 5.6.2010 (målet registrerades inledningsvis vid Europeiska unionens personaldomstol med målnummer F-96/09, återförvisades sedan efter överklagande till personaldomstolen med målnummer F-96/09 RENV, och överfördes till Europeiska unionens tribunal den 1.9.2016).

Tribunalens beslut av den 16 maj 2017 – BSH Electrodomesticos España mot EUIPO – DKSH International (Ufesa)**(Mål T-785/16) ⁽¹⁾**

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket Ufesa — Uppgörelse i godo — Sökanden har förvärvat det varumärke som ansökan avser — Anledning saknas att döma i målet)

(2017/C 231/32)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: BSH Electrodomesticos España, SA (Huarte-Pamplona, Spanien) (ombud: advokaten M. de Justo Bailey)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: P. Duarte Guimarães och A. Folliard-Monguiral)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: DKSH International Ltd. (Zürich, Schweiz) (ombud: advokaterna C. Johannsen och J. Stock)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av första överklagandenämnden vid EUIPO den 13 juli 2016 (ärende R 1691/2015-1) avseende ett invändningsförfarande mellan BSH Electrodomesticos España och DKSH International.

Avgörande

- 1) Anledning saknas att döma i målet-.
- 2) BSH Electrodomesticos España, SA ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som har åsamkats Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet.
- 3) DKSH International Ltd. Ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 6, 9.1.2017.

Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 18 maj 2017 – RW mot kommissionen

(Mål T-170/17 R)

(Interimistiskt förfarande — Personalmål — Tjänstemän — Entledigande och pensionering — Pensionsålder — Artikel 42c i tjänsteföreskrifterna — Ansökan om uppskov med verkställigheten — Fumus boni juris — Situation som ställer krav på skyndsamhet — Intresseavvägning)

(2017/C 231/33)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: RW (ombud: advokaterna S. Orlandi och T. Martin)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: G. Berscheid och A.-C. Simon)

Saken

Ansökan enligt artiklarna 278 och 279 FEUF om uppskov med verkställigheten av kommissionens beslut av den 2 mars 2017 genom vilket sökanden entledigas i tjänstens intresse och automatiskt pensioneras med verkan från och med den 1 juni 2017.

Avgörande

- 1) Uppskov beviljas med verkställigheten av Europeiska kommissionens beslut av den 2 mars 2017 genom vilket RW entledigas i tjänstens intresse och automatiskt pensioneras med verkan från och med den 1 juni 2017.
 - 2) Frågan om rättegångskostnader anstår.
-

Talan väckt den 20 februari 2017 – Crédit Agricole och Crédit Agricole Corporate and Investment Bank mot kommissionen

(Mål T-113/17)

(2017/C 231/34)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Crédit Agricole SA (Montrouge, Frankrike), Crédit Agricole Corporate and Investment Bank (Montrouge) (ombud: advokaten J.-P. Tran Thiet, M. Powell, solicitor, advokaterna J. Jourdan och J.-J. Lemonnier,)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

I första hand:

- ogiltigförklara artikel 1 a och följaktligen artikel 2 a i beslutet, eller
- i vart fall, ogiltigförklara artikel 2 a i beslutet.

I andra hand:

- i betydande grad nedsätta de böter som påförts sökandena med utövande av tribunalens obegränsade behörighet med tillämpning av artikel 261 FEUF och artikel 31 i förordning 1/2003.

Dessutom:

- ogiltigförklara de beslut som förhørsombudet fattade den 2 oktober 2014, den 4 mars 2015, den 27 mars 2015, den 29 juli 2015 och den 19 september 2016 och följaktligen ogiltigförklara artiklarna 1 a och 2 a i beslutet, och
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Denna talan syftar till delvis ogiltigförklaring av Europeiska kommissionens beslut av den 7 december 2016, C(2016) 8530 final i ett förfarande för tillämpning av artikel 101 FEUF, i ett ärende avseende räntederivat i euro (AT.39914 – EIRD), i vilket sökandena påfördes böter på 114 654 000 euro och, i andra hand, till en mycket betydande nedsättning av böterna.

Till stöd för sin talan åberopar sökandena tio grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av rätten till domstolsprövning och rätten till ett kontradiktoriskt förfarande.
2. Andra grunden: Åsidosättande av skyldigheten att vara opartisk och oskuldspresumtionen.
3. Tredje grunden: I det angripna beslutet styrktes inte att sökandena deltagit i de påstådda manipulationerna.
4. Fjärde grunden: I det angripna beslutet klassificerades agerandet i fråga felaktigt som konkurrensbegränsande på grund av sitt syfte.
5. Femte grunden: Kommissionen gjorde en felaktig rättstillämpning när den slog fast att samtliga förfaranden utgjorde en enda överträdelse.
6. Sjätte grunden: I det angripna beslutet visades inte i tillräcklig mån att sökandena kände till helhetsplanen och att de ville delta i den.
7. Sjunde grunden: Felaktig rättstillämpning i det angripna beslutet, i den del det däri fastslogs att sökandenas påstådda överträdelse var sammanhängande, trots att den på sin höjd upprepades.

8. Åttonde grunden: Felaktig rättstillämpning i det angripna beslutet, i den del sökandena ansågs ansvariga för handlingar som traders genomfört.
9. Nionde grunden: Kommissionen påförde böter i strid med principen om likabehandling, principen om god förvaltning, motiveringsskyldigheten, rätten till försvar och proportionalitetsprincipen.
10. Tionde grunden: Tribunalen bör nedsätta bötesbeloppet, vilket är oproportionerligt i förhållande till handlingarnas allvar och varaktighet.

Talan väckt den 25 april 2017 – SC mot Eulex Kosovo

(Mål T-242/17)

(2017/C 231/35)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: SC (ombud: advokaterna L. Moro och A. Kunst)

Svarande: Eulex Kosovo

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att svaranden åsidosatte såväl sina avtalsenliga som icke-avtalsenliga skyldigheter mot sökanden,
- fastställa att det interna provet år 2016 var rättstridigt och att det därför var rättstridigt att inte förlänga sökandens kontrakt,
- fastställa att sökanden ska ha ersättning för den förlust som åsamkats av att kontraktet inte förlängdes, motsvarande 19 månaders nettolön med tillägg av anpassningar av dagstraktamente och lönehöjningar enligt "Remuneration of International Staff Contracted (Lön till internationellt kontraktsanställda) och "Indicative Level of Allowances" (Vägledande ersättningssatser)
- fastställa att sökanden ska ha ersättning för den icke-ekonomiska förlust som åsamkats till följd av svarandens rättstridiga handlingar och beslut, och
- förplikta Eulex Kosovo att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden femgrunder.

1. Första grunden avser åsidosättande av punkterna 4 och 6 i SOP on Reconfiguration (SOP om omstrukturering) vari fastställs principer samt roll och ansvar för HEAD, HRO och av punkt 5 (Principer) och punkt 7 (Urval) , särskilt punkten 7.1 a och 7.1 b, punkt 7.2 c, 7.2 f och 7.2 k och punkt 7.3 c i SOP on Staff Selection (SOP om personalurval)
2. Andra grunden avser åsidosättande av punkt 7.2 f och 7.3 c i SOP on Staffselection (SOP om personalurval) och av artikel 3.2 i svarandens "Uppförandekodex", åsidosättande av principerna om rättvisa och god tro (åsidosättanden av avtalsmässig karaktär) och av svarandens rätt till god förvaltning enligt artikel 41 i EU:s stadga (åsidosättanden av icke-avtalsmässig karaktär).
3. Tredje grunden avser åsidosättande av principen om opartiskhet och sökandens rätt till god förvaltning.
4. Fjärde grunden avser sökandens rätt till rättvisa arbetsförhållanden (artikel 31 i stadgan), av Decision Memorandum av den 26 januari 2011 (Proposal for introduction of assessment driving skills) och av kraven i ingivande av ansökningar om bidrag år 2014 samt av rätten till god förvaltning.

5. Femte grunden avser åsidosättande av rätten till rättvisa arbetshörhållanden (artikel 31 i stadgan).

Talan väckt den 26 april 2017 – António Conde & Companhia mot kommissionen

(Mål T-244/17)

(2017/C 231/36)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: António Conde & Companhia, SA (Gafanha da Nazaré, Portugal) (ombud: advokaten J. García-Gallardo Gil-Fournier)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att Europeiska kommissionen har underlåtit att agera i enlighet med artikel 14.1 i rådets förordning (EG) nr 1386/2007 av den 22 oktober 2007 om inrättande av bevarande- och tillämpningsföreskrifter som ska tillämpas i regleringsområdet för Fiskeriorganisationen för Nordatlantens västra del (EUT L 318, 2007, s. 1), genom att uppmana Portugal att till kommissionen översända en förteckning över fartyg som för portugisisk flagg och har tillstånd att fiska i Nafos regleringsområde under fiskeperioden 2017, i vilken fiskefartyget CALVÃO inte fanns upptaget, med följden att kommissionen har underlåtit att översända en förteckning i vilken det fartyget finns upptaget till Nafos sekretariat, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandebolaget en enda grund. Grunden avser att kommissionen har åsidosatt artikel 14.1 i förordning nr 1386/2007 genom att rättsstridigt underlåta att översända en förteckning över fartyg som inkluderar sökandebolagets fiskefartyg CALVÃO med avseende på tillstånd att fiska i Nafos regleringsområde under fiskeperioden 2017.

Sökandebolaget gör gällande att kommissionen saknar befogenhet att delta i upprättandet av förteckningarna över fartyg med tillstånd att fiska. Detta är fortfarande en exklusiv befogenhet för medlemsstaterna. Bolaget har begärt att kommissionen ska avstå från att ingripa i upprättandet av den aktuella förteckningen och har uppmanat den att uppfylla sina skyldigheter beträffande översändandet av en förteckning i vilken fiskefartyget CALVO finns upptaget till Nafos sekretariat.

Talan väckt den 28 april 2017 – Intermarché Casino Achats mot kommissionen

(Mål T-254/17)

(2017/C 231/37)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Intermarché Casino Achats (Paris, Frankrike) (ombud: advokaterna Y. Utzschneider och J. Jourdan)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- förklara att artikel 20 i förordning nr 1/2003 inte är tillämplig, med stöd av artikel 277 FEUF,

- ogiltigförklara kommissionens beslut C(2017) 1056 av den 9 februari 2017, med stöd av artiklarna 263 och 277 FEUF, och
- förplikta kommissionen att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Kommissionen beslut av den 9 februari 2017, där sökanden ålades att underkasta sig en inspektion enligt artikel 20.1 och 20.4 i rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, 2003, s. 1) (nedan kallat det angripna beslutet), är rättsstridig. Enligt sökanden är det angripna beslutet rättsstridigt, eftersom det är grundat på bestämmelser som strider mot Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan) och Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (nedan kallad Europakonventionen). Sökanden gör gällande att artikel 20 i förordning nr 1/2003
 - strider mot rätten till ett effektivt rättsmedel i stadgan och artikel 6 i Europakonventionen, eftersom den inte ger några effektiva talemöjligheter mot kommissionens inspektioner, och
 - strider mot principen om parternas likställdhet i processen, som säkerställs i artikel 47 i stadgan och artikel 6 i Europakonventionen, eftersom den inte ger tillgång till de handlingar som ligger till grund för kommissionens inspektionsbeslut eller föreskriver att dessa ska kommuniceras.
2. Andra grunden: Bristande motivering av det angripna beslutet, då detta är otillräckligt motiverat sett till kraven i artikel 20.4 i förordning nr 1/2003. Sökande anser att det angripna beslutet inte någonstans förklarar på vilket sätt sökanden berörs av en påstådd överträdelse och inte heller med någon precision anger den tidsperiod då överträdelser av konkurrensrätten misstänks ha begåtts. Detta åsidosättande av motiveringsskyldigheten är desto skadligare som det angripna beslutet inte innehåller de handlingar det grundas på.
3. Tredje grunden: Det angripna beslutet är rättsstridigt, eftersom detta fattades av kommissionen utan tillräckligt allvarliga indicier för att skulle finnas fog för att misstänka att konkurrensreglerna överträtts och därmed att en inspektion i sökandens lokaler skulle vara motiverad.
4. Fjärde grunden: Det angripna beslutet är rättsstridigt, eftersom det strider mot den grundläggande rätt till respekt för privatlivet enligt artikel 7 i stadgan och artikel 8 i Europakonventionen, då inspektionen var en oproportionerlig åtgärd, beslutad utan tillräckliga garantier mot missbruk.

Talan väckt den 28 april 2017 – Les Mousquetaires och ITM Entreprises mot kommissionen

(Mål T-255/17)

(2017/C 231/38)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Les Mousquetaires (Paris, Frankrike), ITM Entreprises (Paris) (ombud: advokaterna N. Jalabert-Doury, B. Chemama och K. Mebarek)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- vidta en processledningsåtgärd och förelägga kommissionen att precisera presumtioner och inkomma med de uppgifter som kommissionen lade till grund för sina beslut AT.40466 – Tute 1 och AT.40467 – Tute 2,

- bifalla invändningen om rättsstridighet beträffande artikel 20.4 i förordning nr 1/2003 i det att bestämmelsen inte föreskriver några effektiva rättsmedel vad gäller genomförandevillkoren för inspektionsbeslut enligt artiklarna 6.1, 8 och 13 i Europakonventionen och artiklarna 7 och 47 i stadgan,
- ogiltigförklara beslut AT.40466 – Tute 1 och AT.40467 – Tute 2 av den 21 februari 2017, där Les Mousquetaires S.A.S och samtliga dotterbolag åläggs att underkasta sig en inspektion enligt artikel 20.4 i rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002,
- alternativt ogiltigförklara beslut AT.40466 – Tute 1 och AT.40467 – Tute 2 som antagits samtidigt gentemot ITM Entreprises S.A.S. den 9 februari 2017, vilka inte delgetts beslutsadressaterna,
- ogiltigförklara kommissionens beslut att beslagta och kopiera uppgifter i kommunikations- och lagringsmedium innehållande uppgifter om användarnas privatliv och att avslå sökandenas begäran om att dessa uppgifter skulle lämnas åter, och
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena sex grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av grundläggande rättigheter, av rätten till hemmets okränkbarhet och av rätten till ett effektivt domstolsskydd, på grund av att det inte finns något effektivt rättsmedel gentemot genomförandevillkor för inspektionsbeslut.
2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 20.4 förordning nr 1/2003 och av grundläggande rättigheter i det att inspektionsbesluten inte är motiverade i tillräcklig utsträckning och därmed fråntagit sökandena en grundläggande garanti i detta avseende. I besluten görs inte någon tillräckligt klar avgränsning av föremålet för och syftet med inspektionerna, ej heller finns det någon redogörelse för de presumtioner och uppgifter som kommissionen samlat in.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av artiklarna 20.3, 20.4 och 21 i förordning nr 1/2003 och av grundläggande rättigheter, i det att sökandena fråntagits andra grundläggande garantier. I synnerhet är inspektionsbesluten inte begränsade i tid, de hade kunnat verkställas utan effektiv delgivning och de iakttar inte rätten till juridiskt biträde, rätten att inte behöva uttala sig och rätten till privatliv. Besluten har inte heller gjort det möjligt för sökandena att på ett effektivt sätt framställa invändningar, med beaktande av ständiga påpekanden om att sanktionsåtgärder skulle komma att vidtas om ärendets handläggning obstruerades.
4. Fjärde grunden: Uppenbart felaktig bedömning och åsidosättande av proportionalitetsprincipen vad gäller det sätt på vilket kommissionen fattat beslut om att det var lämpligt att genomföra inspektionerna samt vad gäller inspektionernas tidslängd och omfattning.
5. Femte grunden: Åsidosättande av grundläggande rättigheter genom beslutet att inte säkerställa anpassat skydd för vissa handlingar innehållande personuppgifter, beträffande vilka sökandena hade ansökt om unionsrättsligt skydd.
6. Sjätte grunden: Alternativt yrkande om ogiltigförklaring av inspektionsbesluten av den 9 februari 2017 på grund av samma rättsliga grunder.

Talan väckt den 8 maj 2017 – Clean Sky 2 Joint Undertaking mot Revoind Industriale

(Mål T-268/17)

(2017/C 231/39)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Clean Sky 2 Joint Undertaking (CSJU) (ombud: B. Mastantuono och advokaten M. Velardo)

Svarande: Revoind Industriale Srl (Oricola, Italien)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- förplikta svaranden att till CSJU betala 101 370,94 euro med avseende på Grant Agreement for partners No 632462 "EASIER-Experimental Acoustic Subsonic wind tunnel Investigation of the advanced geared turbofan Regional aircraft integrating HLD innovative low-noise design", jämte 524,91 euro i dröjsmålsränta beräknad med 3,5 procent för perioden mellan den 7 februari 2017 och den 1 april 2017,
- förplikta svaranden att betala 9,72 euro per dag i ränta från och med den 2 april 2017 till dess att full betalning erläggs, samt
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande rättsliga grunder.

Sökanden anser att svaranden har underlåtit att fullgöra sina avtalsförpliktelser, i det att svaranden inte genomfört EASIER-projektet och inte till CSJU lämnat relevanta rapporter och leveranser i enlighet med artikel II.2 i bilaga II till Grant Agreement.

Svaranden har dessutom underlåtit att utföra de arbeten som anges i bilaga I, och därmed brutit mot sina åtaganden enligt artikel II.3 a), e) och h) i bilaga II till Grant Agreement.

Sökanden hävdade därför Grant Agreement med stöd av artikel II.38 i bilaga II till avtalet, och utfärdade en debitnota för förskottsbetalning om 101 370,94 euro som koordinatoren redan hade betalat till svaranden i enlighet med bestämmelserna i Grant Agreement. Förskottsbetalningen utgör nämligen sökandens egendom fram till dess att full betalning erläggs.

Omständigheterna som gett upphov till förpliktelserna för Revoind Industriale S.r.l., i egenskap av utvald leverantör enligt Grant Agreement, är i målet i hög grad omstridda. Svarandens invändningar är allmänt hållna, de är ofullständiga och vinner inte stöd i någon bevisning, och förefaller därför vara ogrundade.

Sökanden har därför rätt till återbetalning från svaranden vad gäller erlagd förskottsbetalning, jämte dröjsmålsränta.

Talan väckt den 8 maj 2017 – Clean Sky 2 Joint Undertaking mot Revoind Industriale

(Mål T-269/17)

(2017/C 231/40)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Clean Sky 2 Joint Undertaking (CSJU) (ombud: B. Mastantuono och advokat M. Velardo)

Svarande: Revoind Industriale Srl (Oricola, Italien)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- förplikta svaranden att till CSJU utge ett belopp på 433 485,93 euro avseende bidragsavtal nr 325954 "ESICAPIA-Experimental Subsonic Investigation of a Complete Aircraft Propulsion system Installation and Architecture power plant optimization", jämte dröjsmålsränta till ett belopp på 2 244,63 euro beräknad enligt en räntesats på 3,5 procent för perioden 7 februari 2017 till 1 april 2017,
- förplikta svaranden att utge 41,57 euro i ränta per dag från och med den 2 april 2017 till den dag då skulden återbetalats till fullo,

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

Sökanden gör gällande att svaranden åsidosatte sina avtalsförpliktelser genom att inte genomföra ESICAPIA-projektet och genom att inte tillhandahålla CSJU aktuella rapporter och resultat i enlighet med artikel II.2 i bilaga II i bidragsavtalet.

Svaranden har även underlåtit att utföra det arbete som anges i bilaga I och därmed åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel II.3 a, II.3 e och II.3 h i bilaga II i bidragsavtalet.

På grund därav sade sökanden upp avtalet med stöd av artikel II.38 i bilaga II i bidragsavtalet och ställde ut en debetnota avseende förskottsfinansieringen på 433 485,93 euro som samordnaren redan hade betalats till svaranden i enlighet med bestämmelserna i bidragsavtalet. Förskottsfinansieringen förblir sökandens egendom till det att slutlig betalning har erlagts.

I förevarande fall är de omständigheter som ger upphov till Revoind Industriale Srl:s skyldigheter, i egenskap av bidragstagare enligt bidragsavtalet, i stor del obestridda och svarandens invändningar är allmänna, ofullständiga och styrks inte av några bevis och saknar således grund.

Följaktligen har sökanden rätt att begära återbetalning av det belopp som betalats till sökanden avseende förskottsfinansiering jämte dröjsmålsränta.

Talan väckt den 8 maj 2017 – Clean Sky 2 Joint Undertaking mot Revoind Industriale

(Mål T-270/17)

(2017/C 231/41)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Clean Sky 2 Joint Undertaking (CSJU) (ombud: B. Mastantuono och advokat M. Velardo)

Svarande: Revoind Industriale Srl (Oricola, Italien)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- förplikta svaranden att erlägga 625 793,42 EUR till CSJU i enlighet med bidragsöverenskommelse för partner nr 620108 "LOSITA-LOW Subsonic Investigation of a large complete Turboprop Aircraft", jämte dröjsmålsränta med 3 240,41 EUR beräknad med en räntesats på 3,5 procent för tiden mellan den 7 februari 2017 och den 1 april 2017,
- förplikta svaranden att erlägga ränta med 60,01 EUR om dagen från den 2 april 2017 till dess att full betalning sker, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grund:

Sökanden gör gällande att svaranden har brutit sina avtalsförpliktelser genom att inte genomföra LOSITA-projektet och genom att inte lämna relevanta rapporter och resultat till CSJU i enlighet med artikel II.2 bilaga II i bidragsöverenskommelsen.

Svaranden har dessutom inte genomfört det arbete som skulle utföras enligt bilaga I och har därmed åsidosatt sina förpliktelser enligt artikel II.3 a, e och h i bilaga II i bidragsöverenskommelsen.

Sökanden avslutade därför bidragsöverenskommelsen på grundval av artikel II.38 i bidragsöverenskommelsen och utfärdade en debetnota för förfinansieringen på 625 793,42 EUR som samordnaren redan hade betalat ut till svaranden i enlighet med bidragsöverenskommelsen. Förfinansieringen kvarstår som sökandens egendom till dess betalning sker.

De omständigheter som ger upphov till Revoind Industriale S.r.l:s förpliktelser såsom förmånstagare av bidragsöverenskommelsen är oomstridda i breda skikt i förevarande mål och svarandens invändningar är allmänna och ofullständiga samt saknar stöd. De framstår därför som helt grundlösa.

Sökanden har därför rätt att begära återbetalning av det belopp som utbetalats till svaranden som förfinansiering jämte dröjsmålsränta på detta belopp.

Talan väckt den 8 maj 2017 – Clean Sky 2 Joint Undertaking mot Revoind Industriale

(Mål T-271/17)

(2017/C 231/42)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Clean Sky 2 Joint Undertaking (CSJU) (ombud: B. Mastantuono och advokaten M. Velardo)

Svarande: Revoind Industriale Srl (Oricola, Italien)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- förplikta svaranden att till CSJU betala 189 128,26 EUR på grundval av bidragsavtalet för partner nr 632456 "WITTINESS-WindTunnel Tests on an Innovative regional A/C for Noise assessment" plus ett belopp på 979,32 EUR i dröjsmålsränta beräknat till 3,5 % för perioden 7 februari 2017–1 april 2017,
- förplikta svaranden att betala 18,14 EUR per dag från och med den 2 april 2017 till det datum då skulden återbetalas i sin helhet, och
- förplikta svaranden att betala rättegångskostnaderna i detta förfarande.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

Sökanden har gjort gällande att svaranden har åsidosatt sina avtalsförpliktelser genom att inte genomföra WITTINESS-projektet och genom att inte ge CSJU de relevanta rapporterna och resultaten i enlighet med artikel II.2 bilaga II till bidragsavtalet.

Dessutom har svaranden underlåtit att utföra det arbete som beskrivs i bilaga I, vilket innebär att svaranden åsidosätter sina skyldigheter enligt artikel II.3 punkterna a, e och h i bilaga II till bidragsavtalet.

Följaktligen avslutade sökanden bidragsavtalet på grundval av artikel II.38 bilaga II till bidragsavtalet och utfärdade en debetnota för förhandsfinansieringen på 189 128,26 euro som redan hade betalats av samordnaren till svaranden i överensstämmelse med bestämmelserna i bidragsavtalet. Förfinansieringen förblir nämligen sökandens egendom till slutbetalning.

De faktiska omständigheterna som ligger till grund för de skyldigheter som åvilar Revoind Industriale S.r.l. som förmånstagare enligt bidragsavtalet, är i stor utsträckning oomstridda i förevarande mål och svarandens invändningar är allmänna, ofullständiga och saknar någon understödande omständighet, varvid de således förefaller vara helt ogrundade.

Sökanden har sålunda rätt att framställa återkrav och återbetalning av det belopp som betalats till svaranden som förhandsfinansiering, jämte dröjsmålsränta.

Överklagande ingett den 5 maj 2017 – Webgarden mot EUIPO (Dating Bracelet)**(Mål T-272/17)**

(2017/C 231/43)

Rättegångsspråk: *ungerska***Parter***Klagande:* Webgarden Szolgáató és Kereskedelmi Kft. (Budapest, Ungern) (ombud: advokaten G. Jambrik)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Omtvistad formgivning:* EU-formgivningen "Dating Bracelet – Registreringsansökan nr 14450019*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 1 mars 2017 i ärende R 658/2016/5**Yrkanden**

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 4 i förordning nr 207/2009.
- Åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009.
- Åsidosättande av artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009.
- Åsidosättande av artikel 20 i Europeiska stadga om de grundläggande rättigheterna.
- Åsidosättande av artikel 21.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

Talan väckt den 15 maj 2017 – SH mot kommissionen**(Mål T-283/17)**

(2017/C 231/44)

Rättegångsspråk: *franska***Parter***Sökande:* SH (ombud: advokaten N. de Montigny)*Svarande:* Europeiska kommissionen**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- förklara att ansökan kan tas upp till prövning och bifalla talan,
- och följaktligen,
- fastställa att artikel 2.2 tredje stycket i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna är rättsstridig,

- ogiltigförklara det beslut som Byrån för löneadministration och individuella ersättningar (PMO) meddelade den 13 juli 2016 samt det uttryckliga beslutet av den 3 februari 2017 om avslag på klagomålet,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Sökanden framställer en invändning om rättsstridighet mot beslutet av den 13 juli 2016, eftersom det grundar sig på tillämpningen av artikel 2.2 tredje stycket i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna. Den bestämmelsen åsidosätter principen om förbud mot diskriminering på grund av nationalitet och/eller härkomst, jämlikhetsprincipen, rätten till utbildning, skyddet för barns intressen, proportionalitetsprincipen och legitimiteten av varje undantag från de rättigheter som är stadfästa i stadgan.
2. Felaktig rättstillämpning och åsidosättande av principen om god förvaltningssed, eftersom beslutet av den 13 juli 2016 grundar sig på en rättsstridig bestämmelse i tjänsteföreskrifterna.

Talan väckt den 12 maj 2017 – Le Pen mot parlamentet

(Mål T-284/17)

(2017/C 231/45)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Marion Le Pen (Saint-Cloud, Frankrike) (ombud: advokaten M. Ceccaldi)

Svarande: Europaparlamentet

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europaparlamentets beslut av den 2 mars 2017 angående yrkandet att häva Marine Le Pens immunitet 2016/2295 (IMM),
- förplikta Europaparlamentet att till Marine Le Pen betala 35 000 euro som ersättning för den ideella skada som hon åsamkats,
- förplikta Europaparlamentet att till Marine Le Pen betala 5 000 euro för ersättningsgilla omkostnader, och
- förplikta Europaparlamentet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 8 i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier (nedan kallat protokollet). Grunden delas upp i fyra delgrunder.
 - Första delgrunden som avser omfattningen av den immunitet som föreskrivs i artikel 8 i protokollet.
 - Andra delgrunden som avser syftet med den immunitet som föreskrivs i artikel 8 i protokollet.
 - Tredje delgrunden som avser parlamentets traditionella skydd för den immunitet som föreskrivs i artikel 8 i protokollet.
 - Fjärde delgrunden som avser åsidosättande av sökandens immunitet som föreskrivs i artikel 8 i protokollet.

2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 9 i protokollet. Grunden delas upp i tre delgrunder.
 - Första delgrunden som avser syftet med artikel 9 i protokollet.
 - Andra delgrunden där det görs gällande att Europaparlamentet gjorde en felaktig rättstillämpning då det hävde sökandens immunitet.
 - Tredje delgrunden där det görs gällande att beslutet att häva immuniteten strider mot sökandens och institutionens oberoende.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av likabehandlingsprincipen och av principen om god förvaltning. Grunden delas upp i två delgrunder.
 - Första delgrunden: Sökandens situation har behandlats annorlunda jämfört med hur andra, jämförbara situationer har behandlats, och Europaparlamentet har åsidosatt likabehandlingsprincipen.
 - Andra delgrunden: Det angripna beslutet utgör ett uppenbart fall av *fumus persecutionis* och det strider mot principen om god förvaltning.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av rätten till försvar.

Talan väckt den 12 maj 2017 – Yanukovych mot rådet

(Mål T-285/17)

(2017/C 231/46)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Viktor Fedorovych Yanukovych (Kiev, Ukraina) (ombud: T. Beazley, QC)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets beslut (Gusp) 2017/381 av den 3 mars 2017 om ändring av rådets beslut 2014/119/Gusp av den 5 mars 2014 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 58, 2017, s. 34) i den del det rör sökanden,
- ogiltigförklara rådets genomförandeförordning (EU) 2017/374 av den 3 mars 2017 om genomförande av förordning (EU) nr 208/2014 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 58, 2017, s. 1) i den del den rör sökanden, och
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sju grunder.

1. Första grunden: Rådet saknade en korrekt rättslig grund för de angripna rättsakterna.
 - Villkoren för att använda artikel 29 FEU som rättslig grund var inte uppfyllda avseende det angripna beslutet.
 - Villkoren för att använda artikel 215 FEUF som rättslig grund var inte uppfyllda eftersom det saknades ett giltigt beslut enligt kapitel II i avdelning V i FEU.
 - Det saknades tillräckligt samband för att åberopa artikel 215 FEUF avseende sökanden.

2. Andra grunden: Rådet gjorde sig skyldigt till maktmissbruk.
 - Rådets verkliga syfte med att införa de angripna rättsakterna var att ställa in sig hos den nuvarande regimen i Ukraina (så att Ukraina närmar sig EU) och inte de skäl som anges i inledningen av de angripna rättsakterna.
3. Tredje grunden: Rådet underlät att motivera rättsakterna.
 - De skäl som anges i de angripna rättsakterna för att inkludera sökanden är (utöver den omständigheten att de är felaktiga) intetsägande, irrelevanta och otillräckligt detaljerade.
4. Fjärde grunden: Sökanden uppfyllde inte det angivna kriteriet för att tas upp i förteckningen vid den relevanta tidpunkten.
5. Femte grunden: Rådet gjorde en uppenbart felaktig bedömning när det inkluderade sökanden i de omtvistade åtgärderna. Genom att åter peka ut sökanden, trots den uppenbara avsaknaden av samband mellan "skälen" och det relevanta kriteriet för utpekande, gjorde rådet ett uppenbart fel.
6. Sjätte grunden: Åsidosättande av sökandens rätt till försvar och/eller rätt till ett effektivt rättsskydd. Rådet underlät bland annat att på ett lämpligt sätt höra sökanden innan denne åter pekades ut. Sökanden gavs inte heller en korrekt eller rättvis möjlighet att vare sig korrigera felaktigheter eller framlägga uppgifter rörande sina personliga omständigheter.
7. Sjunde grunden: Sökandens rätt till egendom enligt artikel 17.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna åsidosattes, bland annat eftersom de restriktiva åtgärderna utgör en omotiverad och oproportionerlig inskränkning av dessa rättigheter.

Talan väckt den 12 maj 2017 – Yanukovych mot rådet

(Mål T-286/17)

(2017/C 231/47)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Oleksandr Viktorovych Yanukovych (Donetsk, Ukraina) (ombud: T. Beazley, QC)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets beslut (Gusp) 2017/381 av den 3 mars 2017 om ändring av beslut 2014/119/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 58, 2017, s. 34), såvitt det avser sökanden,
- ogiltigförklara rådets genomförandeförordning (EU) 2017/374 av den 3 mars 2017 om genomförande av förordning (EU) nr 208/2014 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 58, 2017, s. 1), såvitt den avser sökanden,
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sju grunder.

1. Första grunden: Rådet saknade en korrekt rättslig grund för de angripna rättsakterna.
 - Förutsättningarna för att rådet skulle kunna stödja sig på artikel 29 FEU var inte uppfyllda i det angripna beslutet.

- Förutsättningarna för att stödja sig på artikel 215 FEUF var inte uppfyllda, eftersom det inte fanns något giltigt beslut enligt avdelning V kapitel 2 FEU.
 - Det förelåg inget tillräckligt samband för att artikel 215 FEUF skulle kunna göras gällande mot sökanden.
2. Andra grunden: Rådet gjorde sig skyldigt till maktmissbruk.
- Rådets egentliga syfte med att anta de angripna rättsakterna var väsentligen att försöka vinna den nuvarande regimen i Ukrainas gunst (så att Ukraina närmar sig EU), och inte de syften/skäl som angavs i inledningen av de angripna rättsakterna.
3. Tredje grunden: Rådet underlät att ange skäl.
- "Skälen" som anges i de angripna rättsakterna för att inkludera sökanden är (utöver att vara felaktiga) klichéartade, olämpliga och olämpligt preciserade.
4. Fjärde grunden: Sökanden uppfyller inte det angivna kriteriet för att en person ska upptas i förteckningen vid relevant tidpunkt.
5. Femte grunden: Rådet gjorde en uppenbart felaktig bedömning när det inkluderade sökanden i de omtvistade åtgärderna. Genom att åter peka ut sökanden, trots den uppenbara avsaknaden av samband mellan "skälen" och det relevanta kriteriet för utpekande, gjorde rådet ett uppenbart fel.
6. Sjätte grunden: Åsidosättande av sökandens rätt till försvar och/eller rätt till ett effektivt rättsskydd. Rådet har bland annat underlåtit att på ett lämpligt sätt höra sökanden innan denne åter pekas ut. Sökanden har inte heller getts en korrekt eller rättvis möjlighet att vare sig korrigera felaktigheter eller framlägga uppgifter rörande sina personliga omständigheter.
7. Sjunde grunden: Sökandens rätt till egendom enligt artikel 17.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna har åsidosatts, bland annat eftersom de restriktiva åtgärderna utgör en omotiverad och oproportionerlig inskränkning av dessa rättigheter.

Överklagande ingett den 15 maj 2017 – Sky mot EUIPO – Parrot Drones (Parrot SKYCONTROLLER)

(Mål T-288/17)

(2017/C 231/48)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Sky plc (Isleworth, Förenade kungariket) (ombud: J. Barry, Solicitor)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Parrot Drones (Paris, Frankrike)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke som innehåller ordelementen "Parrot SKYCONTROLLER" – Registreringsansökan nr 13 107 842

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 7 mars 2017 i ärende R 457/2016-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 8.1b och 8.5 förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 16 maj 2017 – Stavvtskyi mot rådet**(Mål T-290/17)**

(2017/C 231/49)

*Rättegångsspråk: engelska***Parter**

Sökande: Edward Stavvtskyi (Belgien) (ombud: M. J. Grayston, Solicitor, advokaterna P. Gjörtler, G. Pandey och D. Rovetta)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets beslut (Gusp) 2017/381 av den 3 mars 2017 om ändring av beslut 2014/119/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 58, s. 34), och rådets genomförandeförordning (EU) 2017/374 av den 3 mars 2017 om genomförande av förordning (EU) nr 208/2014 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 58, s. 1), i den mån sökanden enligt dessa rättsakter ska behållas i förteckningen över personer och enheter som omfattas av de restriktiva åtgärderna, och
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Bestämmelserna om upptagande i förteckningen åsidosätter proportionalitetsprincipen, eftersom de inför en möjlighet att uppta personer i förteckningen enbart på den grunden att vederbörande är föremål för straffrättsliga förfaranden, och att de angripna rättsakterna följaktligen har antagits på olagliga grunder.
 2. Andra grunden: Rådet har gjort en uppenbart oriktig bedömning, eftersom den inte förfogande över tillräckligt solida faktiska omständigheter för att uppta sökanden på förteckningen på den grunden att de ukrainska myndigheterna hade inlett ett straffrättsligt förfarande mot honom för förskingring av offentliga medel och tillgångar.
 3. Tredje grunden: Bristande motivering, eftersom rådet i de angripna rättsakterna har gett en ofullständig och slentrianmässig motivering genom att helt enkelt endast kopiera den text som återfinns i bestämmelserna om upptagande i förteckningen.
 4. Fjärde grunden: Felaktig rättslig grund, eftersom de av rådet vidtagna åtgärderna inte utgör utrikespolitiska åtgärder, i förhållande till sökanden, utan snarare åtgärder för internationellt samarbete i straffrättsliga förfaranden, som därmed har antagits på en felaktig rättslig grund.
-

Talan väckt den 16 maj 2017 – Transdev m.fl. mot kommissionen**(Mål T-291/17)**

(2017/C 231/50)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Transdev (Issy-les-Moulineaux, Frankrike), Transdev Ile de France (Issy-les-Moulineaux), Transports rapides automobiles (TRA) (Villepinte, Frankrike) (ombud: advokat F. Salat-Baroux)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- i första hand, delvis ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 2 februari om stödordningen SA.26763 2014/C (ex 2012/NN) som Frankrike har genomfört till förmån för bussföretag i regionen Île-de-France, i den del det i artikel 1 i detta beslut förklaras att den regionala stödordningen genomförts "på ett rättsstridigt sätt", trots att det rörde sig om en befintlig stödordning, eller
- i andra hand, delvis ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 2 februari om stödordningen SA.26763 2014/C (ex 2012/NN) som Frankrike har genomfört till förmån för bussföretag i regionen Île-de-France, i den del det i artikel 1 i detta beslut förklaras att den regionala stödordningen genomförts på ett rättsstridigt sätt, vad rör perioden fram till den 25 november 1998, och
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena två grunder.

1. Första grunden: Den aktuella regionala stödordningen har inte genomförts på ett rättsstridigt sätt, eftersom den inte omfattas av kravet på förhandsanmälan. Den aktuella regionala stödordningen utgör nämligen en befintlig stödordning, i den mening som avses i artikel 108.1 FEUF samt artikel 1 b och kapitel VI i rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionsätt (EUT L 248, 2015, s. 9) (nedan kallad förordning nr 2015/1589). Enligt de regler som gäller för befintliga stödordningar är det inte förbjudet att genomföra sådana, varför kommissionen, i förekommande fall, endast kunde föreskriva lämpliga åtgärder för att få dem att i framtiden utvecklas eller försvinna.
2. Andra grunden (andrahandsgrund): Den aktuella regionala stödordningen utgör inte en befintlig stödordning. Enligt sökandena är det angripna beslutet rättsstridigt på grund av att kommissionen ansett att den tioåriga preskriptionstiden avbrutits genom att talan år 2004 väcktes av Syndicat autonome des transporteurs de voyageurs (nedan kallad SATV) vid nationell domstol. I artikel 17 i förordning nr 2015/1589 föreskrivs nämligen att den tioåriga preskriptionstiden endast kan avbrytas genom en åtgärd som vidtas av kommissionen eller en medlemsstat, på kommissionens begäran. Sökandena hävdar att SATV:s talan vid nationell domstol inte utgör en åtgärd som avbryter preskriptionstiden, i den mening som avses i denna bestämmelse.

Talan väckt den 16 maj 2017 – Région Île-de-France mot kommissionen**(Mål T-292/17)**

(2017/C 231/51)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Région Île-de-France (Paris, Frankrike) (ombud: advokaten J.-P. Hordies)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som Europeiska kommissionen meddelade den 2 februari 2017 (SA.26763 – (2014/C) –), angående det stödsystem som Frankrike genomfört till förmån för bussbolag i regionen Île-de-France, i den del kommissionen klassificerade systemet som statligt stöd, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Kommissionen underlät att klassificera stödsystemet för regionen som befintligt stöd.
2. Andra grunden: Det angripna beslutet är inte tillräckligt motiverat. Denna grund består av två delar:
 - Bristande motivering rörande selektivitetskriteriet.
 - Bristande motivering rörande kriteriet avseende en otillbörlig ekonomisk fördel.

Överklagande ingett den 12 maj 2017 – Lion's Head Global Partners mot EUIPO – Lion Capital (Lion's Head)

(Mål T-294/17)

(2017/C 231/52)

Överklagandet är avfattat på tyska

Parter

Klagande: Lion's Head Global Partners LLP (London, Förenade kungariket) (ombud: advokaten R. Nöske)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Lion Capital LLP (London, Förenade kungariket)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden

Omtvistat varumärke: Internationell registrering som designerar Europeiska unionen av ordmärket "Lion's Head" – Registreringsansökan nr 997 073

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 28 februari 2017 i ärende R 1478/2016-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet och avslå invändningen, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009.

Överklagande ingett den 15 maj 2017 – VSM mot EUIPO (WE KNOW ABRASIVES)**(Mål T-297/17)**

(2017/C 231/53)

Rättegångsspråk: tyska

Parter*Klagande:* VSM . Vereinigte Schmirgel- und Maschinen-Fabriken AG (Hannover, Tyskland) (ombud: advokaten M. Horak)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Omtvistat varumärke:* EU-ordmärket "WE KNOW ABRASIVES" – Registreringsansökan nr 15 063 522*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 6 mars 2017 i ärende R 1595/2016-4**Yrkanden***Klaganden yrkar att tribunalen ska*

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 7.1 b jämförd med artikel 7.2 i förordning nr 207/2009.
- Åsidosättande av artikel 63.1 jämförd med artiklarna 58 och 59 i förordning nr 207/2009, och åsidosättande av artikel 63.2 i förordning nr 207/2009 och därmed av principen att motparten ska höras.

Överklagande ingett den 16 maj 2017 – Sata mot EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (1000)**(Mål T-299/17)**

(2017/C 231/54)

*Överklagandet är avfattat på tyska***Parter***Klagande:* Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Tyskland) (ombud: advokaten M.-C. Simon)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)*Motpart vid överklagandenämnden:* Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Pengjie Town, Kina)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Innehavare av det omtvistade varumärket:* Klaganden*Omtvistat varumärke:* Kännetecknet "1000" – EU-varumärke nr 12 333 531

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 6 mars 2017 i ärende R 650/2016-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna,
- för det fall motparten vid överklagandenämnden intervenerar, förplikta vederbörande att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 75 i förordning nr 207/2009.
- Åsidosättande av artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009.
- Åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009.
- Åsidosättande av likabehandlingsprincipen och principen om god förvaltningssed.

Överklagande ingett den 17 maj 2017 – Sata mot EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (3000)

(Mål T-300/17)

(2017/C 231/55)

Överklagandet är avfattat på tyska

Parter

Klagande: Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Tyskland) (ombud: advokaten M.-C. Simon)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Pengjie Town, Kina)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden

Omtvistat varumärke: Kännetecknet "3000" – EU-varumärke nr 12 511 119

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 8 mars 2017 i ärende R 653/2016-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna,
- för det fall motparten vid överklagandenämnden intervenerar, förplikta vederbörande att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 75 i förordning nr 207/2009.
- Åsidosättande av artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009.

- Åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009.
- Åsidosättande av likabehandlingsprincipen och principen om god förvaltningssed.

Överklagande ingett den 17 maj 2017 – Sata mot EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (2000)

(Mål T-301/17)

(2017/C 231/56)

Överklagandet är avfattat på tyska

Parter

Klagande: Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Tyskland) (ombud: advokat M.-C. Simon)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Pengjie Town, Kina)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: Tecknet "2000"– EU-varumärke nr 12 511 069

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 8 mars 2017 i ärende R 651/2016-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna, samt
- förplikta motparten vid överklagandenämnden att ersätta rättegångskostnaderna om denne intervenerar i förevarande mål.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 75 i förordning nr 207/2009.
- Åsidosättande av artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009.
- Åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009.
- Åsidosättande av principerna om likabehandling och om god förvaltning.

Överklagande ingett den 18 maj 2017 – Sata mot EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (6000)

(Mål T-302/17)

(2017/C 231/57)

Överklagandet är avfattat på tyska

Parter

Klagande: Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Tyskland) (ombud: advokaten M.-C. Simon)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Pengjie Town, Kina)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden

Omtvistat varumärke: Kännetecknet "6000" – EU-varumärke nr 13 112 545

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 8 mars 2017 i ärende R 656/2016-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna,
- för det fall motparten vid överklagandenämnden intervenerar, förplikta vederbörande att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 75 i förordning nr 207/2009.
- Åsidosättande av artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009.
- Åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009.
- Åsidosättande av likabehandlingsprincipen och principen om god förvaltningssed.

Överklagande ingett den 18 maj 2017 – Sata mot EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (4000)

(Mål T-303/17)

(2017/C 231/58)

Överklagandet är avfattat på tyska

Parter

Klagande: Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Tyskland) (ombud: advokat M.-C. Simon)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Pengjie Town, Kina)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: Tecknet "4000" – EU-varumärke nr 12 333 548

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 8 mars 2017 i ärende R 654/2016-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna, samt
- förplikta motparten vid överklagandenämnden att ersätta rättegångskostnaderna om denne intervenerar i förevarande mål.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 75 i förordning nr 207/2009.
- Åsidosättande av artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009.
- Åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009.
- Åsidosättande av principerna om likabehandling och om god förvaltning.

Överklagande ingett den 18 maj 2017 – Sata mot EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (5000)**(Mål T-304/17)**

(2017/C 231/59)

*Överklagandet är avfattat på tyska***Parter***Klagande:* Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Tyskland) (ombud: advokat M.-C. Simon)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)*Motpart vid överklagandenämnden:* Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Pengjie Town, Kina)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Varumärkessökande:* Klaganden*Omtvistat varumärke:* Tecknet "5000"– EU-varumärke nr 12 333 555*Förfarande vid EUIPO:* Ogiltighetsförfarande*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 8 mars 2017 i ärende R 655/2016-4**Yrkanden***Klaganden yrkar att tribunalen ska*

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna, samt
- förplikta motparten vid överklagandenämnden att ersätta rättegångskostnaderna om denne intervenerar i förevarande mål.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 75 i förordning nr 207/2009.
- Åsidosättande av artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009.
- Åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009.
- Åsidosättande av principerna om likabehandling och om god förvaltning.

Överklagande ingett den 17 maj 2017 – Red Bull mot EUIPO (Avbildning av en parallelogram med två ytor i olika färger)**(Mål T-305/17)**

(2017/C 231/60)

*Rättegångsspråk: engelska***Parter***Klagande:* Red Bull GmbH (Fuschl am See, Österrike) (ombud: advokaterna A. Renck och S. Petivlasova)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke (Avbildning av en parallelogram med två ytor i olika färger) – Registreringsansökan nr 14 326 508

Överklagat beslut: Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid EUIPO den 26 januari 2017 i ärende R 2582/2015-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009.
- Åsidosättande av artikel 7.3 i förordning nr 207/2009.

Överklagande ingett den 18 maj 2017 – adidas mot EUIPO – Shoe Branding Europe (Återgivning av tre parallella ränder)

(Mål T-307/17)

(2017/C 231/61)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: adidas AG (Herzogenaurach, Tyskland) (ombud: I. Fowler och I. Junkar, Solicitors)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Shoe Branding Europe BVBA (Oudenaarde, Belgien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke (Återgivning av tre parallella ränder) – EU-varumärke nr 12 442 166

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 7 mars 2017 i ärende R 1515/2016-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO och motparten vid överklagandenämnden, om den parten väljer att intervensera, att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 52.2 jämförd med artikel 7.3 i förordning nr 207/2009.
-

**Överklagande ingett den 15 maj 2017 – Lion's Head Global Partners mot EUIPO – Lion Capital
(LION'S HEAD global partners)**

(Mål T-310/17)

(2017/C 231/62)

Överklagandet är avfattat på tyska

Parter

Klagande: Lion's Head Global Partners LLP (London, Förenade kungariket) (ombud: advokaten R. Nöske)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Lion Capital LLP (London, Förenade kungariket)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke innehållande ordelementet "LION'S HEAD global partners" – Internationell registrering nr 996 979

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 28 februari 2017 i ärende R 1477/2016-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som fjärde överklagandenämnden vid EUIPO meddelade den 28 februari 2017 i ärende R 1477/2016-4, angående ett invändningsförfarande mellan Lion's Head Global Partners LLP och Lion Capital LLP, och avslå invändningen, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av 8.1 b i förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 19 maj 2017 – Stips mot kommissionen

(Mål T-311/17)

(2017/C 231/63)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Adolf Stips (Besozzo, Italien) (ombud: advokaterna S. Orlandi och T. Martin)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- i första hand ogiltigförklara beslutet från den myndighet som är behörig att sluta anställningsavtal av den 19 augusti 2016 att inte omklassificera sökanden till lönegrad AD 13 i 2013 års omklassificeringsförfarande,
- i andra hand förplikta kommissionen att fullt ut gottgöra den skada, såväl ekonomisk som ideell, som sökanden har lidit,

— under alla omständigheter förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för talan har sökanden åberopat en enda grund angående åsidosättande av artikel 266 FEUF, genom att kommissionen inte beaktade skälen till domen av den 19 juli 2016, Stips/kommissionen (F-131/15, EU:F:2016:154) och verkställde denna dom i ond tro, vilket skadade den absoluta rättskraften hos personaldomstolens dom.

Överklagande ingett den 22 maj 2017 – Wajos mot EUIPO (formen av en flaska)

(Mål T-313/17)

(2017/C 231/64)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Wajos GmbH (Dohr, Tyskland) (ombud: advokaterna J. Schneiders, R. Krillke och B. Schneiders)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: Tredimensionellt EU-varumärke (formen av en flaska) – Registreringsansökan nr 14 886 097

Överklagat beslut: Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid EUIPO den 15 februari 2017 i ärende R 1526/2016-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009.

Överklagande ingett den 23 maj 2017 – Nosio mot EUIPO (MEZZA)

(Mål T-314/17)

(2017/C 231/65)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Nosio SpA (Mezzocorona, Italien) (ombud: advokaterna A. Perani och J. Graffer)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "MEZZA" – Registreringsansökan nr 14 822 506

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 1 mars 2017 i ärende R 1518/2016-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- konstatera att artikel 43.1 i förordning nr 207/2009 har åsidosatts och tillämpats på felaktigt sätt,
- slå fast att den föreslagna begränsningen av klass 33, nämligen "Alkoholhaltiga drycker, särskilt viner och mousserande viner, i flaskor och/eller behållare med en kapacitet som överstiger eller understiger 0,375 liter" ska godtas,
- konstatera att artikel 75 i förordning nr 207/2009 har åsidosatts,
- ogiltigförklara det beslut som EUIPO:s femte överklagandenämnd meddelade den 1 mars 2017 i mål R 1518/2016-5, och som delgavs den 23 mars 2017,
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande och felaktig tillämpning av artikel 43.1 i förordning nr 207/2009.
- Åsidosättande av artikel 75 i förordning nr 207/2009.
- Åsidosättande och felaktig tillämpning av artikel 7.1 b och c samt 7.2 i förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 19 maj 2017 – Clean Sky 2 Joint Undertaking mot Revoind Industriale**(Mål T-318/17)**

(2017/C 231/66)

*Rättegångsspråk: engelska***Parter**

Sökande: Clean Sky 2 Joint Undertaking (CSJU) (ombud: B. Mastantuono och advokaten M. Velardo)

Svarande: Revoind Industriale Srl (Oricola, Italien)

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- förplikta svaranden att utge 359 913,75 euro till CSJU med stöd av Grant Agreement for partners No 325940 "EULOSAM – Design and Manufacturing of Baseline Low-Speed, Low-Sweep Wind Tunnel Model", samt 2 105,25 euro i dröjsmålsränta uppgående till 3,5 procent för perioden mellan den 31 januari och den 1 april 2017,
- förplikta svaranden att utge EUR 34,51 per dag i dröjsmålsränta från den 2 april 2017 fram till den dag då hela skulden har återbetalats, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grund.

Sökanden påstår att svaranden har brutit mot sina avtalsförpliktelser genom att inte genomföra projektet EULOSAM och genom att inte tillhandahålla CSJU de tillhörande rapporterna och produkterna, i enlighet med vad som anges i artikel II.2, bilaga II till Grant Agreement.

Dessutom har svaranden underlåtit att utföra det arbete som ska göras enligt bilaga I och har därigenom åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel II.3 a, e och h) i bilaga II till Grant Agreement.

Följaktligen sade konsortiet upp Grant Agreement och utfärdade en debetnota för den förskottsfinansiering på 359 913,75 euro som redan hade utbetalats av samordnaren till svaranden till fullgörande av bestämmelserna i Grant Agreement. Förskottsfinansieringen förbli nämligen sökandens egendom fram till och med slutbetalningen.

Den faktiska bakgrunden till de skyldigheter som åvilar Revoind Industriale S.r.l. i egenskap av förmånstagare enligt Grant Agreement är i stor utsträckning ostridig i målet, och svarandens invändningar är allmänt hållna, ofullständiga och helt utan stöd. De framstår således som fullständigt grundlösa.

Sökanden har således rätt att kräva återgång och återbetalning av det belopp som utbetalats till svaranden såsom förskottsfinansiering, jämte dröjsmålsränta.

Talan väckt den 16 maj 2017 – Ceobus m.fl. mot kommissionen

(Mål T-330/17)

(2017/C 231/67)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Ceobus (Génicourt, Frankrike), Compagnie des transports voyageurs du Mantois interurbains – CTVMI (Mantes-la-Jolie, Frankrike), SA des Transports de St Quentin en Yvelines (Trappes, Frankrike), Les cars Perrier (Trappes), Tim Bus (Magny-en-Vexin, Frankrike), Transports Voyageurs du Mantois (TVM) (Mantes-la-Jolie) (ombud: advokaten D. de Combles de Nayves)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- i första hand, ogiltigförklara kommissionens beslut av den 2 februari 2017 SA.26763 om de stöd som antas ha beviljats kollektivtransportföretag av regionen Ile-de-France, såtillvida som regionen Ile-de-Frances stödordning mellan åren 1984 och 2008 anses utgöra en ny stödordning och "rättsstridigt genomförts", eller
- i andra hand, ogiltigförklara kommissionens beslut av den 2 februari 2017 SA.26763 om de stöd som antas ha beviljats kollektivtransportföretag av regionen Ile-de-France, såtillvida som de individuella stöd som beviljats enligt regionen Ile-de-Frances stödordning mellan maj 1994 och den 25 november 2008 anses utgöra nya stöd och "rättsstridigt genomförts".

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena tre grunder.

1. Första grunden, som avser förstahandsyrkandet: Åsidosättande av artikel 108 FEUF, av artikel 1 b i rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 248, 2015, s. 9) och av rättskraften av domar meddelade av EU-domstolen efter begäran om förhandsavgörande.
 2. Andra grunden, som avser andrahandsyrkandet: Åsidosättande av artikel 17 i förordning nr 2015/1589, genom att kommissionen fann att en åtgärd var preskriptionsbrytande, trots att den åtgärden inte uppfyllde villkoren för att kvalificeras som sådan enligt den bestämmelsen.
 3. Tredje grunden, som avser andrahandsyrkandet: Åsidosättande av berörda tredje mäns rättigheter i förfarandet, genom att kommissionen i sitt beslut att inleda ett förfarande att preskriptionen hade brutits inte genom att en talan väcktes vid förvaltningsdomstol, utan genom den första begäran om upplysningar från kommissionen den 25 november 2008.
-

Talan väckt den 23 maj 2017 – Steifer mot EESK**(Mål T-331/17)**

(2017/C 231/68)

Rättegångsspråk: franska

Parter*Sökande:* Guy Steifer (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaten M.-A. Lucas)*Svarande:* Europeiska ekonomiska och sociala kommittén**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som EESK:s personal- och ekonomidirektör fattade den 21 oktober 2002 om att avslå sökandens begäran av den 2 oktober 2000 om ersättning, jämte ränta, för den del av hans belgiska pensionsrättigheter överförda till gemenskapssystemet som han inte tillgodoräknats,
- ogiltigförklara meddelandet om fastställande av sökandens ålderspension, som bestämdes genom beslut nr 360/03 A av den 15 december 2003, i den mån det uteslöt eller underlät att föreskriva ersättning för de periodiska utbetalningar av hans pension som gjordes av den belgiska nationella pensionsmyndigheten till EESK:s bankkonto med verkan från den 1 januari 2004 med anledning av överföring av hans pensionsrättigheter,
- förplikta EESK att ersätta sökanden för de periodiska utbetalningarna från pensionsmyndigheten till EESK från den 1 januari 2004 med anledning av överföring av hans pensionsrättigheter, jämte dröjsmålsränta enligt den räntesats som fastställts av ECB för dess huvudsakliga refinansieringstransaktioner plus 2 procentenheter, från den dag då ersättningarna borde ha betalats ut tills full betalning sker,
- förplikta EESK att varje månad ersätta sökanden för de periodiska utbetalningar som pensionsmyndigheten även framledes betalar till EESK:s bankkonto, och
- förplikta EESK att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden en grund, nämligen åsidosättande av principen om förbud mot obehörig vinst för Europeiska unionen, av rätten till egendom och av artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna, tolkad mot bakgrund av dess syften, genom att de angripna besluten uteslöt eller underlät att föreskriva rätt till ersättning för sökanden för den del av hans nationella pension som inte bidragit till hans pension från Europeiska unionen.

Tribunalens beslut av den 3 maj 2017 – Facebook mot EUIPO – Brand IP Licensing (lovebook)**(Mål T-757/15) ⁽¹⁾**

(2017/C 231/69)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på åttonde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 68, 22.2.2016.

Tribunalens beslut av den 18 maj 2017 – Consorzio IB Innovation mot kommissionen**(Mål T-84/17) ⁽¹⁾**

(2017/C 231/70)

Rättegångsspråk: italienska

Ordföranden på andra avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 95, 27.3.2017.

Tribunalens beslut av den 5 maj 2017 – King.com mot EUIPO – TeamLava (Affichages d'écran et icônes)**(Mål T-95/17) ⁽¹⁾**

(2017/C 231/71)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på första avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 112, 10.4.2017.

Tribunalens beslut av den 18 maj 2017 – Consorzio IB Innovation mot kommissionen**(Mål T-126/17) ⁽¹⁾**

(2017/C 231/72)

Rättegångsspråk: italienska

Ordföranden på andra avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 121, 18.4.2017.

RÄTTELSE**Rättelse till meddelande i Europeiska unionens officiella tidning i mål T-86/17**

(Europeiska unionens officiella tidning C 104 av den 3 april 2017)

(2017/C 231/73)

Meddelandet i mål T-86/17, Le Pen/parlamentet, ska ha följande lydelse:

”Talan väckt den 10 februari 2017 – Le Pen/parlamentet

(Mål T-86/17)

(2017/C 104/85)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Marion Le Pen (Saint-Cloud, Frankrike) (ombud: advokaterna M. Ceccaldi och J.-P. Le Moigne)

Svarande: Europaparlamentet

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europaparlamentets generalsekreterares beslut av den 5 december 2016 som antogs med tillämpning av beslut 2009/C 159/01 av Europaparlamentets presidium av den 19 maj och 9 juli 2008 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets ledamotsstadga, i ändrad lydelse. I förstnämnda beslut angavs att det föreligger en fordran gentemot sökanden på ett belopp om 298 497,87 euro som hänför sig till belopp som på felaktiga grunder betalats ut som assistentstöd till ledamöterna. I samma beslut återfinns en motivering till beslutet om återkrav och det slogs fast att behörig utanordnare, tillsammans med institutionens räkenskapsförare, skulle ansvara för att återkräva beloppet med tillämpning av artikel 68 i tillämpningsföreskrifterna för Europaparlamentets ledamotsstadga och artiklarna 66, 78, 79 och 80 i budgetförordningen,
- ogiltigförklara debetnota nr 2016-1560, av den 6 december 2016, genom vilken sökanden upplystes om att det konstaterats föreligga en fordran på ett belopp om 298 497,87 euro gentemot henne enligt generalsekreterarens beslut av den 5 december 2016, vilken fordran hänför sig till belopp som på felaktiga grunder betalats ut som assistentstöd till ledamöterna, varvid artikel 68 i tillämpningsföreskrifterna för Europaparlamentets ledamotsstadga och artiklarna 66, 78, 79 och 80 i budgetförordningen tillämpats,
- förplikta Europaparlamentet att ersätta samtliga rättegångskostnader som uppkommit i förevarande förfarande,
- förplikta Europaparlamentet att till Marion Le Pen utbetala ett belopp på 50 000 euro som ersättning för ersättningsgilla kostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tolv grunder.

1. Den första grunden avser att rättsaktens upphovsman saknar behörighet. Sökanden anser att Europaparlamentets generalsekreterares beslut av den 5 december 2016 (nedan kallat det angripna beslutet) omfattas av den behörighet som tillkommer Europaparlamentets presidium och att den som undertecknat beslutet inte kunde visa att vederbörande hade getts en fullmakt.
2. Som andra grund gör sökanden gällande att den andra grunden inte har motiverats. En sådan skyldighet föreligger dock enligt artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

3. Tredje grunden avser ett åsidosättande av väsentliga formföreskrifter, genom att det i det angripna beslutet hänvisats till en utredningsrapport från Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) som avslutades den 26 juli 2016 – en rapport som sökanden inte informerats om. Sökanden har således inte kunnat yttra sig och inte i vederbörlig ordning getts möjlighet att tillvarata sin rätt till försvar då generalsekreteraren vägrat att översända de handlingar som ligger till grund för det angripna beslutet.
 4. Den fjärde grunden hänför sig till den omständigheten att Europaparlamentets generalsekreterare personligen inte prövat frågan. Enligt sökanden valde nämnda generalsekreterare endast att instämma i de bedömningar som gjorts i rapporten från Olaf och gjorde inte någon egen bedömning av sökandens situation.
 5. Den femte grunden avser att det inte lagts några faktiska omständigheter till grund för det angripna beslutet och för den därmed sammanhängande debetnotan (nedan kallade de angripna rättsakterna), då de faktiska omständigheter som beaktats var felaktiga.
 6. Den sjätte grunden avser omvänd bevisbörda. Sökanden anser att det inte ankommer på henne att inkomma med bevisning avseende det arbete som hennes parlamentsassistent utfört, utan att det tvärtom ankommer på behöriga myndigheter att bevisa motsatsen.
 7. Som sjunde grund gör sökanden gällande att proportionalitetsprincipen har åsidosatts. Beslutet att sökanden ska återbetala ett visst belopp har inte motiverats utförligt och det innehåller inte heller uppgifter om vilken beräkningsmetod som tillämpats. I nämnda beslut förutsätts att parlamentsassistenten aldrig utfört något arbete.
 8. Den åttonde grunden avser maktnissbruk. Enligt sökanden har de angripna rättsakterna antagits i syfte att frånta sökanden, som är ledamot i Europaparlamentet, möjligheten att utöva sitt uppdrag.
 9. Den nionde grunden avser åsidosättande av handlägningsregler. Sökanden anför att generalsekreteraren, i syfte att undvika att tvingas översända Olaf-rapporten till sökanden, rättsstridigt översände ansökan om att erhålla rapporten till Olaf som sedan valde att inte översända rapporten.
 10. Den tionde grunden avser diskriminering och *fumus persecutionis* (en tillräckligt allvarlig och konkret misstanke om att förfarandet har inletts för att skada ledamotens politiska verksamhet), genom att de omständigheter som är aktuella i tvisten uteslutande riktas mot sökanden och hennes parti.
 11. Den elfte grunden avser skadlig inverkan på en ledamots oberoende och följderna av avsaknaden av bindande instruktioner. De angripna rättsakterna har utan tvivel till syfte att inskränka sökandens frihet att utöva uppdraget som parlamentsledamot genom att frånta henne nödvändiga finansiella medel för fullgörandet av uppdraget. En parlamentsledamot får dessutom inte ta emot instruktioner från generalsekreteraren om hur hon ska fullgöra sitt uppdrag, under hot om finansiella påföljder.
 12. Den tolfte grunden avser att Olaf inte är oberoende, då den inte ger några garantier om opartiskhet och integritet samt är beroende av Europeiska kommissionen.”
-

Rättelse till meddelande i Europeiska unionens officiella tidning i mål T-161/17

(Europeiska unionens officiella tidning C 151 av den 15 maj 2017)

(2017/C 231/74)

Meddelandet i mål T-161/17, Le Pen mot parlamentet, ska ha följande lydelse:

”Talan väckt den 11 mars 2017 – Le Pen/parlamentet

(Mål T-161/17)

(2017/C 151/49)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Marion Le Pen (Saint-Cloud, Frankrike) (ombud: advokaterna M. Ceccaldi och J.-P. Le Moigne)

Svarande: Europaparlamentet

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som fattats av Europaparlamentets generalsekreterare den 6 januari 2017 med stöd av artiklarna 33, 43, 62, 67 och 68 i beslut 2009/C 159/01 av Europaparlamentets presidium av den 19 maj och 9 juli 2008 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets ledamotsstadga, i ändrad lydelse, om att ålägga sökanden att betala ett belopp på 41 554 euro på grund av felaktigt utbetalda belopp för assistentstöd, i vilket det anges en motivering till beslutet om återkrav och slås fast att behörig utanordnare, tillsammans med institutionens räkenskapsförare, ska ansvara för att återkräva beloppet med tillämpning av artikel 68 i tillämpningsföreskrifterna för Europaparlamentets ledamotsstadga och artiklarna 66, 78, 79 och 80 i budgetförordningen,
- ogiltigförklara debetnota nr 2017-22 av den 11 januari 2017, genom vilken sökanden upplystes om att det konstaterats föreligga en fordran på 41 554 euro mot henne enligt generalsekreterarens beslut av den 6 januari 2017, vilken fordran hänför sig till belopp som på felaktiga grunder betalats ut som assistentstöd, varvid artikel 68 i tillämpningsföreskrifterna för Europaparlamentets ledamotsstadga och artiklarna 66, 78, 79 och 80 i budgetförordningen tillämpats,
- förplikta Europaparlamentet att ersätta samtliga rättegångskostnader som uppkommit i förevarande förfarande, och
- förplikta Europaparlamentet att till Marion Le Pen utbetala ett belopp på 50 000 euro som ersättning för ersättningsgilla kostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: De angripna rättsakterna är behäftade med brister som påverkar deras formella lagenlighet. Denna grund är indelad i fem delar.
 - Den första delen avser att det är Europaparlamentets presidium och inte dess generalsekreterare som har behörighet att fatta ekonomiska beslut som berör ledamöterna.
 - Den andra delen avser att Europaparlamentets presidium inte har rätt att ändra arten och omfattningen av sin behörighet. Europaparlamentets generalsekreterare har inte visat att ordföranden för Europaparlamentets presidium på lagenligt sätt har delegerat befogenhet till generalsekreteraren att anta och delge de angripna rättsakterna vad beträffar att reglera en ledamots ekonomiska förhållanden.
 - Den tredje delen avser att de angripna rättsakterna inte är tillräckligt motiverade och är godtyckliga.
 - Den fjärde delen avser åsidosättande av väsentliga formkrav.

- Den femte delen avser att Europaparlamentets generalsekreterare inte personligen gjorde en prövning av ärendet.
 - 2. Andra grunden: De angripna rättsakterna är behäftade med brister som påverkar deras materiella lagenlighet. Denna grund är indelad i sex delar.
 - Den första delen avser åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar och rättssäkerhetsprincipen.
 - Den andra delen avser att det inte lagts några faktiska omständigheter till grund för de angripna rättsakterna.
 - Den tredje delen avser att det förekommit maktmissbruk i samband med antagandet av de angripna rättsakterna.
 - Den fjärde delen avser att det förekommit åsidosättande av handlägningsregler i samband med antagandet av de angripna rättsakterna.
 - Den femte delen avser diskriminering och *fumus persecutionis* (en tillräckligt allvarlig och konkret misstanke om att förfarandet har inletts för att skada ledamotens politiska verksamhet).
 - Den sjätte delen avser att Olaf inte är oberoende.”
-

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

SV